

ÇİĞDEMİN SESİ

Temmuz - 2025

Sayı: 111

İYİ TATİLLER

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ AYLIK ÜCRETSİZ ÇEVİRİMİÇİ DERGİ

Sahibi : Çiğdemim Derneği Yönetim Kurulu adına **Fatih Fethi Aksoy**

Yayın Kurulu: **Fatih Fethi Aksoy, Fatoş Gür, H. Suat Ilgaz, Sinan Kayalığıl, Vecdi Seviğ**

Tüm yayın hakları saklıdır. Yayımlanan yazı, görsel ve bilgiler kaynak gösterilmeden alıntılanamaz. İmzalı yazılarda görüşler yazarlarına aittir.

“Evrensel insan değerlerine ve barışçılığa aykırı olmamak, hakarete yönelmemek koşuluyla kişisel görüş açıklama özgürlüğünü kullanmaktan yanayız. Bu hususları hukuk uzmanı komşularımıza danışıp onay aldıktan sonra, sorumluluğu yazarına ait olmak üzere yayımlıyoruz”.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A Çankaya/Ankara

+90 312 2852047

+90 530 6609583

dernek@cigdemim.org.tr

www.cigdemim.org.tr

0507 8685770

Merhaba,

Artık yaza girdik. Temmuz ayı ile birlikte merakla beklediğiniz **açık hava sineması ve park konserlerimize** başlıyoruz. Ancak bu yıl sinemaları iki haftada bir yapacağız. Hem işgücü olarak çok yoruluyoruz hem de az sayıda da olsa bazı komşularımızdan şikayet edenler oluyor. Hepsini düşünerek böyle bir karar aldık. Film önerilerinizi bize iletebilirsiniz. **Her hafta salı akşamı gösterilecek filmi ciğdemimdernegi WhatsApp** kanalından duyuracağız. Bu nedenle **kanalımıza abone olmanızı bekliyoruz.**

Park konserlerimizi de ayda bir veya iki kez perşembe akşamları yapacağız. Hem maliyetini hem de sanatçı bulmaktaki zorluğu düşünerek böyle karar verdik.

Aslında bu etkinlikleri mahallemizdeki diğer parklarda da yapmak istiyoruz ancak teknik altyapı ve malzemelerin taşınması konusunda bir çözüm üretilmedi.

Yaz ayları boyunca da **2.El ve Üretici Pazarımızı, her ayın son pazar günü** düzenleyeceğiz. oldukça ilgi gören bu pazara tüm komşularımızı bekliyoruz.

Mahallemizde güzel gelişmeler olmaya devam ediyor. Yaz boyunca bunlarında takipçisi olmaya devam edeceğiz.

Çankaya Belediyesi tarafından **Emekli Lokali** inşaatına başlandı. 45 gün içerisinde bitirilmesi planlanıyor. Önemli bir ihtiyaç böylece giderilmiş olacak.

Büyükşehir Belediyesi de daha önce bazı sebeplerle kaldırılan **Halk Ekmek Büfesini** tekrar aynı yere koydu ve ihale süreci başladı. İşletmek isteyen komşularımız **18 Temmuz'a kadar** başvuruda bulunabilecek. Detayları büfenin camlarına astılar ayrıca **Halk Ekmek'in web sayfasından** da bulunabilir. **Muhtarlıktan** da gerekli bilgileri alabilirsiniz. Umarız bu sefer bir işletmeci bulunur ve hizmet vermeye başlar.

Yılların sorunu **Şirindere**'de ise sona yaklaştı. Hazırlanan **İmar Planı**, Belediye Meclisinden oy birliği ile geçti. Henüz askıya çıkmadı ama çok yakında askıya da çıkacak. Sonrasında itiraz olmaz ise uygulama başlayacak.

Tüm bu gelişmelerin mahallemiz için güzel sonuçlar getirmesini temenni ediyor ve emeği geçen herkese teşekkür ediyoruz.

Sevgi, saygı ve hoşgörüyle...

ETKİNLİKLERDEN NASIL HABERDAR OLABİLİRSİNİZ?

Tüm etkinliklerimizi öncelikle **e-posta** grubumuzla sonra **face-instagram** ve **X(twitter)** hesaplarımızdan paylaşıyoruz. Ayrıca **WhatsApp** listemizle de duyuruyoruz. Tüm sosyal medya hesaplarımızdan **/ciğdemimdernegi** olarak bizi takip edebilirsiniz. WhatsApp şu anda en çok kullanılan ve anında ileti alabileceğiniz bir ortam. **WhatsApp** listemize dahil olmak için **05078685770** numaralı telefona bir mesaj göndermeniz ve bu numarayı kaydetmeniz yeterli.

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ OĞUZ TANSEL SEMT KÜTÜPHANESİ

Kütüphanemize ücretsiz üye olarak
30 gün süreyle ödünç kitap
alabilirsiniz

web sayfamızdan aradığınız kitabın
sorgulamasını yapabilirsiniz

Her türden, 30 binin üzerindeki kitabıyla
sizlere ücretsiz hizmet vermektedir.

Çiğdemim Derneği olarak, **Çiğdem Mahallesi**nin görsel arşivini oluşturmak maksadıyla **Facebook**'ta kurduğumuz **"FOTOĞRAFLARLA ÇİĞDEM MAHALLESİ"** grubuna gönderilen fotoğraflardan bazılarını bu köşede paylaşmaya devam ediyoruz.

Halen **üye sayısı 707**'ye ulaşmış olan söz konusu Facebook grubuna tüm komşularımızın katılımını ve kendilerinde bulunan arşivlik mahalle fotoğraflarını (**mümkünse yer ve tarih bilgisi ile birlikte**) burada paylaşmalarını bekliyoruz.

Sayın **Turan Demirbaş**'ın paylaştığı **Dünya-1 Vadi Sitesi** bloklarının **1976 ve 1992** yıllarına ait temel atılması ve bitiminin fotoğrafları (söz konusu fotoğraflar **Çiğdemim Derneğinin arşivinde** de mevcuttur).

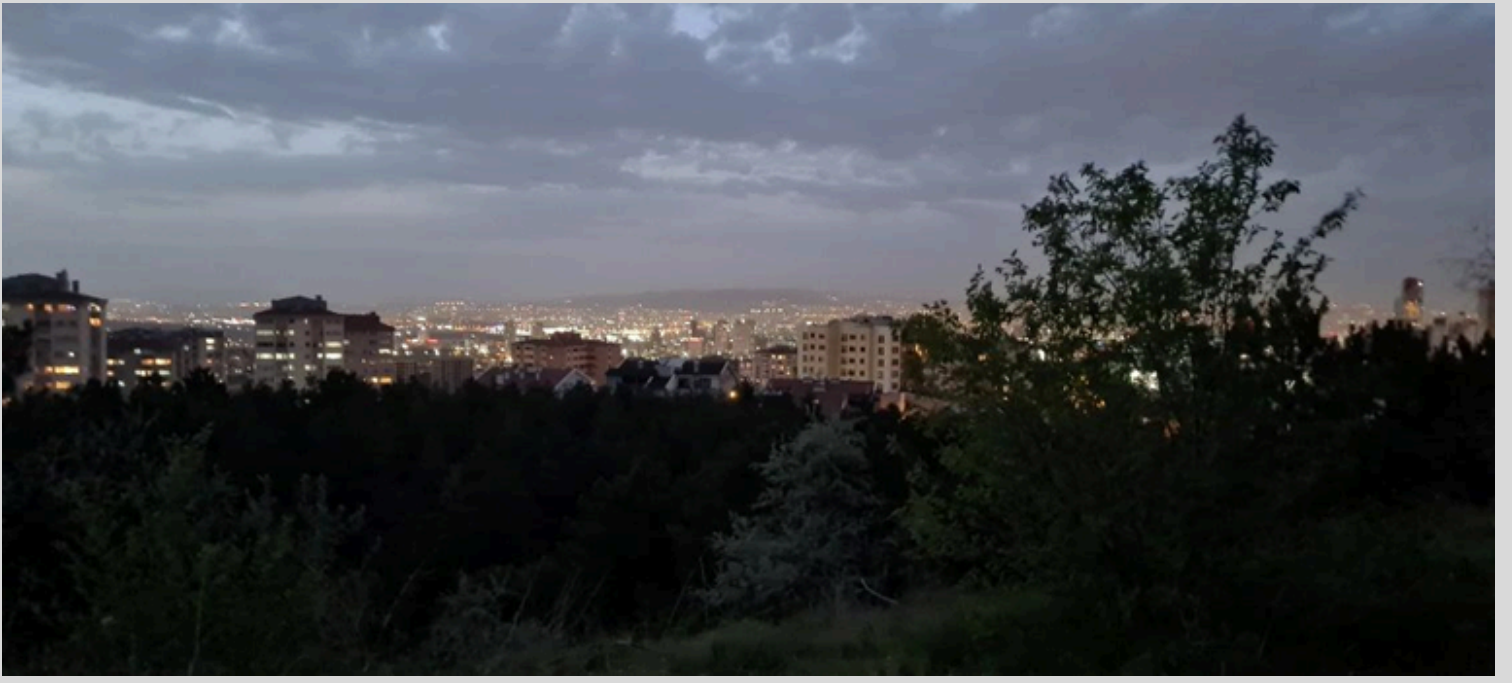
(Bu fotoğrafta arkada **Karakusunlar Köyü** ve **ODTÜ Ormanı** görülmektedir.)

Sayın **Turgut Çimen**'in 16.05.2025 günü ***“Fen Lisesi bahçesinden konser arası çekimleri”*** notuyla yaptığı paylaşımlar:

Sayın **Aynur Çakmak**'ın 11.04.2025
günü çekmiş olduğu fotoğraf.

Yüz yıl önce, **1925 yılının 25 Temmuz günü** Ankara’da **Türkiye Cumhuriyeti Birinci Demiryolları Kongresi** düzenlenmişti. Bu tarihi anımsatmak ve yeni yayımlanan bir kitaptan söz etmek için bilgisayarımın karşısına geçtim. Önce son günlerde çok sık rastladığım hızlı tren haberlerini gözden geçirdim. İlk haberlerden birinin başlığı şöyle idi:

“*Bakan Karaismailoğlu: 2023'te demir yolu ağımızı 16 bin 675 kilometreye çıkaracağız.*”

Ardından bir haber daha:

“*Türkiye’de demiryolu hat uzunluğu 2025’te 14 bin kilometreyi aşacak.*”

Bakan Karaismailoğlu: 2023'te demir yolu ağımızı 16 bin 675 kilometreye çıkaracağız

Ulaştırma ve Altyapı Bakanı Adil Karaismailoğlu, 2023'te yatırımlardaki demir yolu oranını yüzde 60'a, demir yolu ağını ise 16 bin 675 kilometreye çıkaracaklarını bildirdi.

Özgür Alantor, Muhammed Kaygın | 24.05.2021 - Güncelleme : 24.05.2021

Türkiye’de demir yolu hat uzunluğu 2025’te 14 bin kilometreyi aşacak

Türkiye’de gelecek yıl demir yolu hat uzunluğunun 14 bin kilometreyi, hızlı tren hat uzunluğunun ise 2 bin 600 kilometreyi aşması bekleniyor

Ayşe Bıçoğlu Bodur | 04.11.2024 - Güncelleme : 04.11.2024

Her iki haber de **Anadolu Ajansı’na** aitti. İlk haber, **Ulaştırma ve Altyapı Bakanı Adil Karaismailoğlu’nun** 24 Nisan 2021günü **Çankırı’nda TCDD Makas Fabrikası’ndaki** incelemeleri sırasında yaptığı açıklama idi.

İkinci haber 11 Kasım 2024 tarihliydi, **Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığı’nın** bütçe görüşmeleri öncesi **TBMM’ne** gönderdiği raporlardan derlenmişti.

Anlaşılan 2021 yılında **Cumhuriyetin 100. yılı** için konulan hedefe ulaşamamıştı.

Bu haberlerle belleğimi tazeledim, ardından 1925 yılında dönemin **Nafia Vekili (Bayındırlık Bakanı) Süleyman Sırrı (Aral) Bey** tarafından toplantıya çağrılan kongreye ilişkin notlarımı karıştırmaya başladım. **Demiryolu politikaları** 1924 yılının başlarında Meclis’te tartışmaya açıldığında **Trabzon Milletvekili Ahmet Muhtar (Cilli) Bey** Nafia Vekili idi. İstanbul Yüksek Mühendis Okulu mezunu bakan, 54 yaşındaydı.

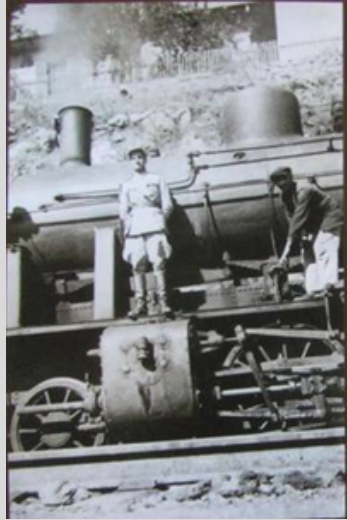
Cumhuriyetin ilanından sonra kurulan **ilk Bakanlar Kurulu’na** girmişti. Mecliste yapılan eleştirileri dikkate alarak istifa etmiş, **Süleyman Sırrı Bey** bakan olmuştu.

Kurtuluş Savaşı, tren taşımacılığının önemini bir kez daha ortaya çıkarmıştı, askerlerin ve ihtiyaç maddelerinin cepheye sevkinde en önemli araç trenlerdi. Savaş sırasında el konulan demiryolu hatlarını yöneten **Behiç (Erkin) Bey** şimdi Anadolu Demiryolları Şirketinin Genel Müdürü idi. Cumhuriyet döneminde demiryollarının “**adeta yeniden doğuşunu ve kuruluşunu**” gerçekleştiren **Behiç Bey**, Başbakan **İsmet Paşa** ile yabancıların sahip olduğu demiryolları hatlarının millileştirilmesi konusunu görüşüyorlardı. **İsmet Paşa, Behiç Bey’e**, “*Anadolu Demiryolları’nı alacağız, ama ben Avrupalı demiryolu isterim*” dedi. **Behiç Bey, İsmet Paşa’dan** “*Avrupalı demiryolu*” derken neyi kastettiğini sordu. Aldığı yanıtı da hatıralarına şöyle yazdı: “*Merdivenli istasyon, vagon restoran, masanın üzerinde abajurlu lambalar ve saire...*”

İsmet Paşa’nın “**Avrupalı demiryolu**” sözcüğüyle kastı vagon restoran, abajurlu lambalar ile sınırlı mı idi?

Bu sorunun yanıtını vermek için **Türkiye Cumhuriyeti Birinci Demiryolları Kongresi’nde** gündeme gelen bir tartışmayı anımsatmakta yarar var. Toplantıda Bakan **Süleyman Sırrı Bey’in** isteğiyle **elektrikli tren** konusu gündeme geldi. Bakanlık yöneticilerinden **Tevfik Bey**, Avrupa ülkelerinde elektrikli tren işletmeleri hakkında bilgi verdi, ancak Türkiye’nin henüz tren işletecek kadar elektrik üretmediğini belirtti. **Tevfik Bey** konuşmasında bir endişesini de gündeme getirdi. Ona göre, **Almanya**, elektrikli tren işletmekten, 1910’lu yıllarda, savaş anında santrallerinin bombalanmasıyla elektrik üretiminin durması halinde trenlerin çalışmama ihtimali nedeniyle vazgeçmişti.

Bakanlık İnşaat Müdürlüğünden Mühendis **İzzet Bey** ve Ankara - Sivas Demiryolu İnşaat Müdürü **Cevdet Bey** de sanayinin gelişmesiyle artacak elektrik gereksiniminin karşılanması için üretimin artırılmasından sonra elektrikli tren çalıştırılmasının gündeme getirilebileceğini anlattılar.

**İsmet Paşa Lozan'da
İnönü Müzesi Arşivi**

Elektrikli tren çalıştırılması tartışmaları sırasında **Tevfik Bey**'in kömür kaynakları az olan **İsviçre ve İsveç** gibi ülkelerde demiryollarının elektrikli sisteme kazandırılması konusunda yapılan ciddi çalışmalardan örnek vermesi, konunun Başvekil **İsmet Paşa** tarafından gündeme getirilmiş olma olasılığını çağrıştıracak özellik taşıyordu. **İsmet Paşa**, Lozan görüşmeleri sırasında bulunduğu İsviçre'de trenlerin çalışma sistemleri hakkında gözlemde bulunmuş olmalıydı.

Kongrede tartışılan teknik konular arasında, **ray uzunlukları, üzerine döşendiği traverslerin beton ya da ağaçtan imali, lokomotif ve vagon tiplerinin belirlenmesi, azami hız tespiti** gibi konular da vardı.

Bu kongreyi, yatırım programları ve stratejik konuların değerlendirildiği yenileri izledi. Cumhuriyet yönetimi sadece toplantılar, açıklamalarla uğraşmıyor, **sınırlı mali olanaklarla yatırımı** da sürdürüyordu. Kongrelerle eş dönemli olarak **Ankara'dan Sivas'a demiryolu hattının yapımı** hükümetin önemli işlerinden biriydi.

Mustafa Kemal, 1 Mart 1924'te TBMM'nin yeni yasama dönemi açılış konuşmasında ülkenin muhtaç olduğu **şimendifer (demiryolu/tren)** konusuna verilen öneme işaret etti. **Ankara - Sivas demiryolu hattının yapımı** kararının bu alanda alınmış önemli bir adım olduğunu belirten Cumhurbaşkanı, *"her vasıtayla bir karış fazla şimendifer vücuda getirmek"* ilkesinden bir gün geri kalmamanın görev olduğunu belirtti.

Atatürk'ün 101 yıl önce Meclis'te yaptığı konuşmadaki o sözcükler şimdi bir kitabın adı oldu: **"Bir Karış Fazla Şimendifer"**.

Çiğdemim Derneği'nin Cumhuriyet'in 100. yıl kutlama etkinliklerine **"Cumhuriyet İktisadının Makas Değişimi"** başlıklı anlatımıyla katılan **Serdar Şahinkaya**, bu kez ülkenin demir ağlarla örülme sürecini siyasi gelişmelerle bütünleştirerek okura sundu.

Profesör Dr. **Bilsay Kuruç**, kitaba yazdığı önsözde, Avrupa'nın gönderdiği ordunun 1922'nin 30 Ağustos'unda darmadağın edilmesiyle tamamlanan askeri senaryonun ardından iktisadi senaryonun başladığını anımsatıyor ve ekliyor:

"İlginçtir, düşündürücüdür. 'Bir karış fazla şimendifer'le sloganlaşan demiryolu yasası Cumhuriyet'in, kendini, orantısız güce sahip Avrupa karşısında 'Büyük İddia' ile takdim yasasıdır. Çünkü İsmet Paşa'nın deyişi ile 'Demiryolu Cumhuriyet için 'milli vahdet' (ulusal birlik bütünlük) meselesidir. Geciktirilemez, ertelenemez."

Serdar Şahinkaya, açılışı 30 Ağustos 1930'da yapılan **Ankara – Sivas demiryolu hattının** siyasi ve iktisadi sembole dönüşme öyküsünü, dönemin gazetelerinden örnekler ve Başvekil **İsmet Paşa**'nın tören konuşmasının tam metniyle belgesele dönüştürüyor. **"Sonuç Yerine"** başlığı altındaki **Attila İlhan**'ın dizeleri okuru düşünce aleminde yolculuğa çıkarıyor:

nihavent bir şarkı bekliyorum

izmir'in işgal edildiği gün

ıslıksız dudaklarımdan alıp götürdüğün

hangi sırlıslıklam marşandiz katarıyla kim bilir

hangi ingiliz devriyesinden kaçırarak

kuvayı milliye çetelerine götürdüğün

o nihavent şarkıyı bekliyorum

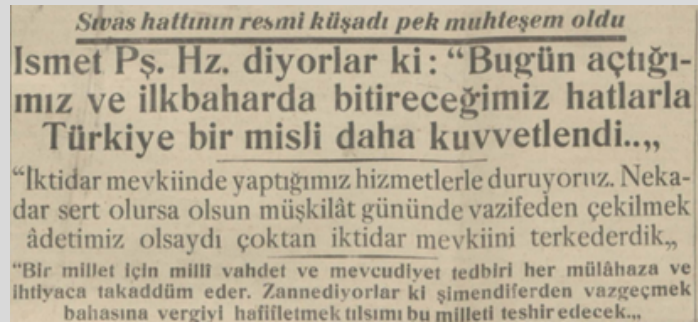
biraz şuh

biraz mahsun

biraz çıplak

benden konuşuyor o şarkı

biliyorum

**1934 yapımı bir lokomotif
(Uşak Müzesinden)**

“Benim balonlarım vardı

Onları kimler aldı

Mutlu bayramlar vardı

Kim bilir nerede kaldı

Dostumdu benim balonlar

Çocuklar beni anlar

Çocuklar ve o balonlar

O çocuk yüzlü bayramlar şimdi neredeler

Hani nerede çocuklar çocuksu sevgiler

Bitti mi yoksa yine gelir mi o günler

Nerede kaldı masallar sevgiler ümitler

Söylenen bütün masallara inanırdık

Onlar mı bizi kandırdı biz mi aldandık

Bayramları bekler bayramları yaşırdık

Bayramlar mı eskidi bizler mi yaşlandık”

1970’li yıllarda **İbo** olarak tanıdığımız şarkıcı **İbrahim Sesigüzel**, çocukluğunda heyecanla bekleyip mutlu olduğu bayramlara özlemini dile getirdiği **“Benim Balonlarım Vardı”** isimli şarkısında, **“Bayramlar mı eskidi, bizler mi yaşlandık”** diyordu.

Bizleri anılarımıza götüren bu güzel şarkıyı, sanırım bugünün gençleri arasında bilenler yok denecek kadar azdır. Oysa şimdilerde eskinin sevilen, duygu yüklü şarkılarını günümüz şarkıcıları tekrar seslendiriyorlar. Bilmem ki niye hiçbirinin aklına **“Benim Balonlarım Vardı”** şarkısını yeniden okumak gelmiyor? Gerçekten bayramlar eskidiği için olabilir mi acaba?

İbo’nın şarkısında dile getirdiği gibi özellikle belirli bir yaşın üzerindeki insanlardan **“Nerede o eski bayramlar?”** sözünü sıklıkla duyarız. Ardından da **“Bizim zamanımızdaki bayramlarda...”** diye başlayarak o günlere ait özlem dolu anılara dalınır. Aslında bunları söyleyenler hiç de haksız değiller. Çünkü maalesef bayramlar giderek eskiyor, bildiğimiz anlamlarını yitiriyor ve o alışageldiğimiz geleneksel bayramlar hayli gerilerde kalıyor. Ne yazık ki şimdilerde bayram denilince genellikle **birkaç günlük tatil** akla geliyor. Hele de hükûmetlerin son yıllarda bayramların önüne, arkasına bir iki gün idari izin ekleyip bayramları dokuz günlük tatillere dönüştürmesiyle, **bayram günlerini tatil fırsatı** olarak değerlendirip yaşanan yerlerden kısa süreli de olsa uzaklaşmak artık neredeyse bir alışkanlık haline geldi. Hatta öyle oldu ki, daha hükûmet tatil kararını açıklamadan insanlar önceden tahmin edip çoktan rezervasyonlarını yaptırıyorlar bile. Gittikleri yerlerde, yakınlarının bayramlarını kutlamayı da ihmal etmiyorlar tabii ki. Güneşlenirken ya da bir kafede soluklanırken WhatsApp’tan ve sosyal medyadan gönderdikleri **toplu mesajlarla** o işi de kolayca hallediveriyorlar.

Son yıllarda mahalle yaşamından, çok daireli büyük apartman ve site hayatına hızla geçilmesiyle birlikte komşuluk ilişkilerinin yok olmaya yüz tuttuğu yadsınamaz bir gerçek. Durum böyle olunca, bayramı evlerinde geçirmeyi planlayanların kapılarını, bayram ziyareti için çalacakların sayısı ister istemez giderek azalıyor.

Esasen günümüzün yoğun çalışma temposu ve mesafelerin uzaklığı nedeniyle her geçen gün zayıflayan **akrabalık ve arkadaşlık ilişkilerinin** tazelenip geliştirilmesi açısından bayramlar çok önemlidir.

Genelde durum böyle olmakla birlikte, **mahalleli olma kültürünü ve iyi komşuluk ilişkilerini** geliştirmeyi amaç edinmiş olan **Çiğdemim Derneği**, bayramların eskimemesi için her bayram olduğu gibi bu **Kurban Bayramında** da yine Çiğdem Mahallesinde **geleneksel bayramlaşma buluşması** düzenledi. Bunun için birkaç günden önceden, **“bayramın 3. günü öğleden sonra saat 3’te dernekte (33 D)”** bayramlaşılacağı haberi mail ve sosyal medya mesajlarıyla mahalle sakinlerine duyuruldu.

Eskilerde **bayram heyecanı ve hazırlıkları** günler önceden başlardı. Evlerde bayram temizliği yapılır; gelecek misafirlere ikram edilecek börekler, tatlılar, kekler, kurabiyeler arife gününden hazırlanırdı. Kurban Bayramı sabahı kurban eti kavrulur, bayramlaşmaya gelen eş dost akrabalarla birlikte bayram sofrasına oturulup afiyetle yenir; ardından börekler, baklavalar, tatlılar eşliğinde çay ikramıyla birlikte sohbet faslına geçilirdi. Bu sohbetlerde, yıllar öncesine ait artık anılarda kalmış, çoğu da unutulmuş pek çok hadise hatırlanır, o günler yâd edilirdi. Çocuklar dahil dinleyen herkes anlatılanlardan büyük keyif alır, zaman zaman kahkahalarla gülünürdü. Büyükler küçüklere mutlaka **bayram harçlığı** verirdi.

Çiğdemim Derneğindeki hazırlıklar da, aynen o eski bayramlarda olduğu gibi birkaç gün önceden başladı. Bahçenin otları biçilip, temizliği yapıldı.

Bu seferki bayramlaşma, öncekilerden farklı olarak derneğin **yeni düzenlenen bahçesinde** organize edilmişti. Burada sırası gelmişken, bahçenin yeni halinden biraz bahsetmek, buraya büyük emeği geçen komşumuz **Kemal Akın Bey**’in hakkını teslim etmek ve yaptıklarından ötürü kendisine teşekkürlerimi iletmek istiyorum.

Yaklaşık bir buçuk aydan beri **Kemal Bey**, eski bir **düz televizyon ekranını**, eviyesiyle birlikte **çıkma mutfak tezgahını**, **atılmış otomobil lastiklerini** değerlendirerek bunları ilginç masalara ve koltuklara dönüştürdü. **Çeşmesi ve yalağıyla** köylerdekilere benzer bir de çeşme inşa etti ki, sıcak yaz günlerinde yeşillikler arasındaki çeşmenin başında oturup serinlemek, devridaim yaparak sürekli akan suyun sesini dinlemek, Ankara’nın göbeğinde **biz Çiğdemliler** için bir ayrıcalık ve başlı başına keyif doğrusu.

Yazıyı okurken, **Kurban Bayramı bayramlaşması** kavurmasız olur mu hiç diye düşünenler vardır elbette. Olmaz tabii ki. Sağ olsun, yıllardır dernek yönetiminde ve derneğin hemen her faaliyetinde özverili bir şekilde görev alan, **El Becerileri Eğitmeni Sayın Nilgün Türker** yine bu bayramda da, katılacak komşuların tamamına yetecek miktarda et kavurup yanına bulgur pilavı ve bir de bayram tatlısı yapmıştı. **Nilgün Hanım**’a çok teşekkür ediyoruz; ellerine, emeklerine sağlık.

Bayramlaşmanın yapılacağı günün sabahından itibaren dernekte hummalı bir faaliyet vardı. Yiyeceklerin konulacağı masalar ve misafirlerin oturacağı sandalyeler bahçede uygun yerlere yerleştirilmişti. Ayrıca katılanları güneşten korumak için mevcut şemsiyelere ilave şemsiyeler açılmıştı. Nihayet bayramlaşma saatine doğru komşularımız derneğe gelmeye başladılar. Tıpkı geleneksel bayram kutlamalarında olduğu gibi her yeni gelen, orada bulunanların ellerini sıkıp bayramını kutluyor, halini hatırını soruyordu. Bu arada, mahalle sakinlerinden bazılarının, evlerinde yapıp getirdikleri kısır, börek, kurabiye ve çeşitli tatlılardan oluşan bir **açık büfe masası** hazırlandı. Saat 15.00'ten itibaren, **Nilgün Hanım**'ın nefis kavurması ve pilavı el birliğiyle masalara dağıtmaya başlandı. Bunları afiyetle yedik. Ardından çay servisiyle birlikte açık büfede kuyruğa girerek birbirinden lezzetli yiyeceklerden tabaklarımıza aldık. Çayın, sohbeti açan en güzel içeceklerden biri olduğunu söyleyenler çok doğru söylemiş. Çay ve tatlılarla birlikte, ağaçlar altındaki oturma gruplarında **keyifli ve hararetili sohbetler** başladı.

“Bayram ziyareti kısa olur” sözü, bizim **Çiğdemim Derneğindeki** bayramlaşmalarımız için geçerli değildir. Çünkü böylesine güzel bir ortamı bırakıp kalkmak kimsenin aklına gelmiyordu. Konu konuyu açıyor, her masadan kahkahalar yükseliyordu. Eminim ki önceki bayramlarda olduğu gibi bu bayramlaşmanın tadı da yine katılan herkesin damağında kalmıştı.

Burada dikkati çeken husus, **bu anlamlı buluşmaya sadece orta yaş ve yaş almış komşularımızın katılmış olmasıydı**. Keşke çocuklar ve gençler de bulunsalardı diye düşündüm. İnaniyorum ki gelecekte **“Nerede bizim zamanımızda mahallemizde kutladığımız o eski bayramlar!”** diyebilecekleri çok güzel anıları olurdu. Hem kim bilir, belki eskiden olduğu gibi büyüklerin küçüklere bayram harçlığı verme geleneği de yeniden canlanırdı.

bir zeytin dalıyla dönmüştü nuh'un güvercini

*tufanın yok edici gücüne direnen zeytin ağacı
umudun direnişin simgesi oldu*

*barış ve bilgelik tanrıçası athena'nın elinde
doyurdu aydınlattı halkını
karar verdi halk
zenginlik ve bolluk ağacıdır zeytin ağacı*

*yedi bilgeden biriydi solon antik yunan'da
ağır cezalar koydu yasalarına kesenler için zeytin ağacını*

*firavun tutankamon'un başında zeytin yapraklarından taç
her kim kıyarsa zeytin ağacına
her kim dokunursa gömütüne
ölümün kanatları saracaktır onu*

2 TEMMUZ

*her 2 temmuzda yeniden yaşıyoruz acımızı
her 2 temmuzda boğazımızda o kara duman
sıkışıyor yüreğimiz
boğuluyoruz
karabasanımız oluyor alevler*

*acılar susar mı zamanaşimlarıyla
insanlık suçu toplu öldürüm*

*2 temmuz 1993'ü düşünüyorum
bir ürperti sarıyor her yanı*

*yaktılar
ozanlar anıtı'na saldırdılar önce
yerlerde sürüklediler
parçaladılar
kinle
nefretle
ki
pir sultan'dan aşık veysel'e
kardeşlik simgesiydi o anıt*

*kaldırım taşlarından yığınak yapılmıştı otelin karşısında küfürler
ıslıklar*

yaktılar

bir çığ gibi büyüdü salyalı kalabalık
bir çığ gibi büyüdü haykırışlarla

kaldırım taşları sanki şarapnel parçaları
yüzlerce
yüzlerce
saatlerce
saatlerce

kaldırım taşları sanki şarapnel parçaları

kırıldı tüm camlar
perdeleri tutuşturdular sonra
ateşe verdiler madımak oteli'ni
merdivenlerdeydi canlar
bir alev topu
kavurdu bedenleri

yaktılar

küfürler
ıslıklar

yaktılar

2 temmuz 1993
bir ürperti sarıyor her yanıma
saç diplerimde utanç

'bu aşk var ya bu aşk
dikkat
yangında ilk kurtarılacak'
demişti metin altıok bir şiirinde
ne onu kurtarabildik ne aşkını
ne de öteki canları

asım bezirci asaf koçak ahmet özyurt asuman sivri behçet aysan belkıs çakır carina cuanna
thuijs edibe sulari erdal ayrancı gülender akçağülsüm karababa handan metin hasret gültekin
huriye özkan inci türkkoray kaya mehmet atay menekşe kaya muammer çiçek muhibe
akarsumuhlis akarsu murat gündüz nesimi çimen nurcan şahin özlem şahinsait maden
sehergül ateş serkan doğan serpil canik uğur kaynaryasemin sivri yeşim özkan

kurtaramadık
kurtaramadık
her 2 temmuzda yeniden yaşıyoruz acımızı

Tek başımıza kaldığımızda anladık, dostlarımızın aslında tatilde kaldıklarına.

Bir yaz rüzgarıydı esti geçti.

En son kalkarken vapur limandan, el salladık.

Ömrümüzün sadece bir ilkbaharı, bir de yazı vardı.

Kim derdi ki; Sonbaharı alt edecek kara kış, gazellerin de üstünü örtecek.

Derin bir iç çektiğimizde anladık.

Dostlarımızın hikaye kitabımızın renkli kahramanları olduklarına.

Kimin, neyi, nasıl, yazdığına göre şekillendirdik.

Hayal dünyamıza nasıl da sığdırdık?

Ömrümüzün sadece anları vardı.

Kim derdi ki: Açılınca gözler, hikayeler de, masallar da bitecekler.

Güngeldi. Düşündük. Aslında hiç anlayamazdık.

Anladıklarımız anlamak istediklerimizdi. Keşke dedik yine

Anlamak istemediklerimizi de anlasaydık.

Dostlarımız ayrı ayrı dünyalardandı.

Ömrümüzün her mevsiminde varlardı.

Kim bilirdi ki, ortalık çok da aydınlık değildi.

Mevsimlerin aslında çok da önemi yoktu.

Göremediklerimiz gecemizde, duyamadıklarımız gündüzümüzde kaldı.

Ömrümüzden, iki yarımdan bir bütün çıkarmaktı.

Uzun lafın kısası, anlamak bize münhasır.

Ömrümüz sınırlarımız. Mevsimler duraklarımız.

Biz ve yaşam; bir kısıdan bir uzun çıkarmak gibi.

Anlayarak, kavrayarak, yaşamak. Dostlarımızı anlamak.

Kitabın sayfalarını bitirmeden, tekrar başa dönüp, tekrar yapmak.

Zamanı geri getiremesek de aslında, okumadan geçtiğimiz sayfaların da var olduğunu görmek.

En güzel dostluklar anlamakla başlar.

Bizleri zorlayan ihmalkarlıklar. Onlar da olmasalar

Bir başka yaşanırdı ömürde kalan boşluklar.

Bir daha yeri dolmasalar da, içimizde kalan kabarcıklar

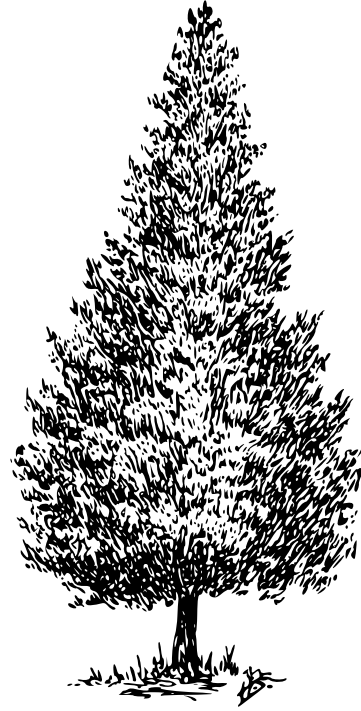
Bir balon gibi arada bir patlayacaklar.

iliği çözülüyor ömrümün
çocukluğum, gençliğim
solgun bir fotoğraf
kırılgan sesi alfabenin

benim, hüzne kurulu saat
zehirli zakkum
ıssızlık vadisindeki yılki

dağa küskün ferhat
yağı biten kandil
suyu çekilen göl

çağırıyor beni
gölgesinden memnun
sedir ağacı, servi

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ

ÇİĞDEM MAHALLESİ
MUHTARLIĞI

2. EL VE ÜRETİCİ PAZARI

27

TEMMUZ

2025 Pazar

11.00-18.00 Arasında
dernek bahçesinde

Stant ücreti 100 TL.

DOĞADA ÇÖP YOK!

- Büyük resmin çok küçük bir parçasını iyileştirmek için çalışıyoruz.
- Evsel organik atıkları, miadı geçen ilaçları ve doğadan gelen park- bahçe atıklarını sahipleniyoruz.
- Kaynağında karıştırılmış atıkların tesislerde ayrıştırılma maliyeti çok yüksek!
- Ülkemizde düzenli depolama alanı 88.
- Düzensiz (Vahşi Depolama) Alanı 2000 civarında.
- Ayrıştırma ve dönüşümde öncelikle öncelikler değişmelidir.
- Ekolojik ve ekonomik kayıpların farkındayız.

Tel: (0312) 285 2047 - 0530 660 9583

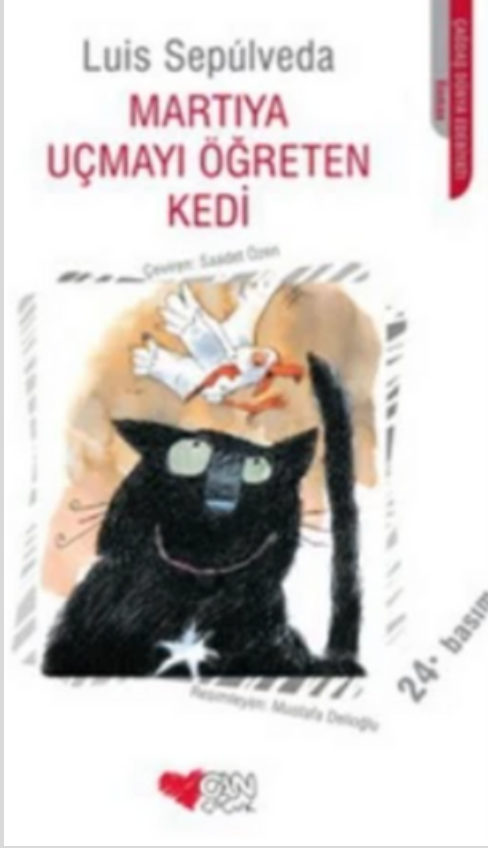
Çığdem Mah. 1551.Cadde No:14-A

Çankaya-Ankara

www.cigdemim.org.tr

Değerli Komşularım,

Tatil başladı. Doğal olarak kitaplarımız da yanımızda. Bu yazıda hem çocuklarımız hem de bizler için keyifli bir kitabı duyurmak istiyorum. *Keyifli okumalar...*

“Mürekkep balığının mürekkebi adına!

Denizlerde korkunç şeyler oluyor. Bazen insanların çıldırıp çıldırmadığını soruyorum kendime, okyanusu kocaman bir çöplük haline getirmeye çalışıyorlar.” dedi **Martı Kengah**.

Bu kez çocuklar için yazılmış harika bir öykü var. Şili’li ünlü yazar **Luis Sepulveda** “**Martiya Uçmayı Öğreten Kedi**” adlı kitabında okuyucularına dostluğun, cesaretin, doğanın ve verilen sözlerin tutulmasının önemini anlatıyor.

7-10 yaş grubundaki çocuklar için önerilse de kitabın arka kapağındaki “birbirinden çok farklı iki canlının bir arada yaşamasının, birbirini sevip saymasının öyküsüdür” cümlesini okuduğum anda kitabı almaya karar vermiştim bile dolayısıyla çocuklara olduğu kadar **her yaştan öyküseverlere** tavsiye edilesi bir kitap.

Banu YOBAŞ

Kaynak:

www.diyabetikkedi.com

www.kitapyurdu.com sitesindeki tanıtım bilgileri aşağıdaki görselde yer alıyor:

Martiya Uçmayı Öğreten Kedi

Luis Sepulveda | CAN ÇOCUK YAYINLARI

★★★★★

Okyanusu aşmaya çalışırken, dökülen petrolden zehirlenen genç martı Kengah, son kalan gücüyle karaya ulaşmayı ve orada yumurtlamayı başarır. Kengah, ölmeden önce, içinde yavrusunun olduğu yumurtayı kedi Zorba'ya emanet eder ve ondan üç şey hakkında söz ister. Zorba yumurtayı yemeyecek, yavru çıkana kadar yumurtayı sıcak tutacak ve yavruya uçmayı öğretecek.

Liste Fiyatı:	₺ 185,00
Çevirmen:	Saadet Özen
Yayın Tarihi:	24.09.2021
ISBN:	9789755109428
Dil:	TÜRKÇE
Sayfa Sayısı:	128
Cilt Tipi:	Karton Kapak
Kağıt Cinsi:	Kitap Kağıdı
Boyut:	12.5 x 19.5 cm
Diğer Özellik:	7+ yaş

Değerli Komşularımız,

14-15 Mayıs 2025 tarihlerinde mahallemizdeki **Hasan Ali Yücel Sosyal Bilimler Lisesi**'ndeki öğrencilerin projelerinin yer aldığı sergiyi gezip, Dergimizin Haziran sayısında projelerden birini sizlerle paylaşmıştım. Bu sayıda da **Osmanlı Devleti'nde Cihet-i Asliyye** olarak hayat bulan vakıfları tanıtarak, bu yönde bir farkındalık oluşturmayı amaçlayan bir diğer projeyi paylaşacağım:

OSMANLI DEVLETİ'NDE CİHET-İ ASLİYYE PROJESİ

Tuğba Ekici

Danışman Öğretmen

Öğrenciler:

İrem Naz Kılıç

Duru Yılmaz

Meryem Öztoprak

Ela Azra Elmalı

Osmanlı Devleti'nde Cihet-i Asliyye olarak hayat bulan vakıfları tanıtarak, dergimizi okuyan kişilerde bu yönde bir farkındalık oluşturmak ilk amacımızdır. Bu araştırmayla, Osmanlı'da, devletin ve yüksek statüdeki insanların toplumla ilişkisini, halkına fayda sağlayacak hangi vakıfları ne amaçla kurduklarını, **16 adet vakıf** üzerinden değerlendirmeyi amaçlıyoruz.

Yüzyıllar boyunca özellikle, **barınma, eğitim, sağlık hizmetleri** başta olmak üzere **sosyal dayanışmayı güçlendiren, toplumsal ihtiyaçları karşılayan** bu kurumların tanıtılması ile bu konuda farkındalık oluşturmak da öncelikli hedeflerimiz arasındadır. Ayrıca gençlerin Osmanlı tarihini **siyasi tarih dışında** farklı bir yönüyle görmelerinin de dikkat çekici olacağını düşünmekteyiz

"İyiliğin en sade ama en düşünceli halini günümüze getiren sıra dışı vakıflarımız..."

Bu proje, **Osmanlı Devleti'nde Cihet-i Asliyye** anlayışıyla kurulan vakıfların sadece siyasi değil, sosyal yönlerini de günümüz gençliğine tanıtmayı amaçlamaktadır. Osmanlı toplumunun temel taşlarından biri olan vakıfların, halkın **barınma, eğitim ve sağlık gibi temel ihtiyaçlarını** karşılamadaki rolünü gözler önüne sermektedir. Bu proje sayesinde, genç kuşakların Osmanlı'yı sadece savaşlar ve padişahlar üzerinden değil, aynı zamanda **sosyal yardımlaşma, gönüllülük ve toplumsal sorumluluk** perspektifinden değerlendirmeleri hedeflenmektedir. Böylece hem **tarih bilincinin derinleşmesi** hem de **geçmişten ilhamla yeni sosyal sorumluluk projelerinin filizlenmesi** sağlanacaktır.

İÇİNDEKİLER	
1. ÖNSÖZ	
2. OSMANLI'DA CİHET- ASLİYYE	
3. BİLİNE N VAKIFLARIMIZ	
• EMUTULAMU BASKADIN VAKIF	-7
• BURSA İMARİTİ VAKIF	-9
• KANUNİTİN İLAÇ VAKİTİSİ	-11
• ÇÜLÇÜK HAYR VAKIF	-13
4. SIRA DIŞI VAKIFLARIMIZ	
• GÜVERCİN HANE YAPTIYAN VAKIF	-14
• MÜBAREK GÜCELERE HAYR OĞUTAN VAKIF	-15
• SAKIZ AĞACI DİKEN VAKIF	-16
• BORÇLULARIN BORÇLARINI ÖDEYEN VAKIF	-17
• İPEKÖCÜKÜLÜĞÜNİ GELİTİREN VAKIF	-18
• ÇOCUKLARA TEMİZ HAVA ALDIRAN VAKIF	-19
• FİYENİCEK YOKSUL GENÇ KIZLARA ÇEŞİT HAYIRLAAN VAKIF	-20
• DUVAR YAZILARINI SİLEN VAKIF	-21
• ÖĞRENCİLERE PENCİP YAPTIYAN VAKIF	-22
• YAZIN SULARA İTİZ KOTAN VAKIF	-23
• KAHİR GÜCERİNE ÇOCUKLARI GİYENDİREN VAKIF	-24
• 24 CÜNDİ HAYR İNDİREN VAKIF	-25

Çalışma, alanyazın taramasıyla başlar; “**Osmanlı vakıf tarihçesi**”, “**Cihet-i Asliyye vakıfları**” gibi anahtar kelimelerle basılı ve çevrimiçi kaynaklar toplanır. Tarihsel nitel yöntemle elde edilen veriler tasnif edilip temalarına göre raporlaştırılır. Ardından **Canva**, **Picsart** ve **PowerPoint** gibi araçlarla veriler görsellerle desteklenip, dergi tasarımı gerçekleştirilir. Son adımda **dijital ortamda** hazırlanan dergi basılarak okuyucuya sunulur.

Proje Süreci

- 1.Proje konusunun belirlenmesi: "**Osmanlı'da Cihet-i Asliyye**" kavramı çerçevesinde vakıf yapılarının seçilmesi.
- 2.**Anahtar kelimelerin** belirlenmesi ve **literatür taraması** yapılması (vakıf, Cihet-i Asliyye, Osmanlı sosyal yapısı vb.).
- 3.Basılı ve dijital kaynaklardan (kitap, dergi, makale, arşiv belgesi) **veri toplanması**.
- 4.Nitel tarihsel yöntemle elde edilen bilgilerin **sınıflandırılması ve temalara ayrılması**.
- 5.16 vakıf örneği seçilerek **içeriklerin oluşturulması**.
- 6.**Canva**, **PowerPoint** ve **Picsart** gibi araçlarla derginin **dijital tasarımının hazırlanması**.
- 7.Derginin **baskıya hazır hâle getirilmesi ve basılması**.
- 8.Hazırlanan içeriğin **hedef kitleye (öğrenciler, öğretmenler, topluluklar) sunulması**.

Beklenen Sonuçlar / Ulaşılan Sonuçlar

Bu proje sonucunda, öğrenciler başta olmak üzere geniş bir kitlede **Osmanlı'daki vakıf geleneği hakkında farkındalık oluşması** beklenmektedir. Vakıfların sadece dini değil, aynı zamanda **toplumsal sorumluluk ve insani değerlerle kuru duğu** kavranacaktır. Özellikle gençlerin **kardeşlik, dayanışma, yardımlaşma, topluma faydalı olma** gibi değerlere olan duyarlılığının artması hedeflenmiştir. Hazırlanan dergi sayesinde öğrenciler, **tarihî bilgileri estetik ve ilgi çekici bir şekilde içselleştirerek tarih bilincini geliştirme** fırsatı bulmuşlardır. Proje sonucunda **eğitimde kullanılabilecek model bir çalışma** ortaya çıkmıştır.

Yaygın Etki

Bu projenin yaygın etkisi, yalnızca proje grubundaki öğrencilerle sınırlı kalmayıp; **okuldaki diğer öğrencilere, öğretmenlere ve tarih meraklılarına da ulaşacak şekilde** planlanmıştır. Hazırlanan dijital ve basılı dergi, **hem sosyal medya hem de okul içi etkinlikler aracılığıyla** geniş kitlelere tanıtılabilecektir. Böylece, **Osmanlı vakıf geleneğinin sosyal yönü** daha geniş çevrelerce anlaşılabilecek ve **toplumsal dayanışma kültürünün** geçmişten bugüne taşınması için bir farkındalık zemini oluşturulacaktır. Aynı zamanda proje, **tarih temelli diğer tasarım projelerine** de ilham kaynağı olabilir.

Kullanılan Materyaller ve Kaynaklar

www.dergipark.org.tr, www.cdn.vgm.gov.tr

Yapay Zeka Araçları:

ChatGPT, Gemini, Canva

EMETULLAH BAŞKADIN VAKFI

Osmanlı saray kadınları, kurdukları vakıflarla Osmanlı toplum hayatına izler bırakmıştır. Bu hayırsever kadınlardan biri de III. Ahmed'in annesi Emetullah Başkadın'dır. Emetullah Başkadın'ın Simkeşhane Vakfı'nın (o zamanlarda vakıflar "filanca kişinin vakfı" diye anılırmış) amacı, hem İstanbul'daki bazı sosyal ve dini yapıları yaşatmak hem de kutsal topraklara her yıl düzenli yardımlar göndermektir. Bu vakfın gelir kaynağı ise Simkeşhane idi.

VAKFIN GELİRİ: SİMKEŞHANE

Simkeşhane'de altın ve gümüş teller üretiliyor, bu teller ipek ipliğe sarılarak sırma hâline getiriliyordu. Bu sirmalar, Kâbe örtüsünde, padişah giysilerinde ve saray süslemelerinde kullanılıyordu. Bu gelirlerle vakıf, İstanbul'da sebil, muallimhane (öğretmen evi), mektep,

Sarı Saltuk Menkıbeleri ve Türbelerinin Vakıflarla İlişkisi

Osmanlı döneminde vakıflar, sadece İstanbul'da değil, imparatorluğun dört bir yanında; Anadolu'dan Rumeli'ye, Karaman'dan eski Yugoslavya topraklarına kadar kamuya açık birçok hayır kurumu inşa etti. Özellikle eski Yugoslavya topraklarında yüzlerce vakıf eseri yer aldı ve ünlü araştırmacı Ekrem Hakkı Ayverdi'nin tespitlerine göre, 15. yüzyıldan 19. yüzyılın ortalarına kadar bu bölgede 3.399 Osmanlı vakıf eseri inşa edilmişti. Bunlar arasında 2.356 cami ve mescid, 273 mektep, 113 hamam, 75 çeşme, 27 türbe ve 42 imaret bulunuyordu. Bu rakamlar, Osmanlı'nın her farkı gözetmeksizin vakıf anlayışıyla ne kadar geniş ve kalıcı bir hizmet ağı kurduğunu ortaya koyuyor.

GÜVERCİNHANE YAPTIRAN VAKIF

1707 tarihinde lakabı "Çandarlızade" olan Mehmet Bey bin İbrahim Bey tarafından Bursa'da kurulmuştur. Bir gün köşk yaptırırken ince bir ayrıntıyı düşünüp, kuşlar için bir barınak yaptırmasıyla bu vakıf kurulmuş. Mehmet Bey'in bağışladığı büyük miktarda parayla da bakımının yapılmasını zorunlu kılmıştır. Osmanlı'nın sayısız hayvan vakıflarından biri olan bu vakıf, devletin tüylü canlılara verdiği önemi açıkça önümüze koymaktadır.

MÜBAREK GECELERDE HATİM OKUTAN VAKIF

"Yalnız dünyaya değil, ahirete de hizmet..."

1877 yılında Abdurrahman Paşa tarafından Sivas'ta kurulmuştur. Bu vakıf, her yılın mübarek gecelerinden birinde cami-i şerifte Kur'an-ı Kerim'den iki hatim okunarak; evlatlarının, eşlerinin, torunlarının, soyunun, tüm ümmet-i Muhammed'in ve vakfedenin anne-babasının ruhuna bağışlanmasını şart koşmuştur. Ayrıca, hatim okuyan kişiye her hatim için toplam 120 kuruş verilmesi de şartnamede yer almıştır.

İPEKBÖCEKÇİLİĞİNİ GELİŞTİREN VAKIF

Şakir Beyefendi Bin Ahmet Vefik Bey

Günümüzde bu vakfın mirası, Tarım ve Orman Bakanlığı tarafından sürdürülmektedir. Çiftçilere maddi destek sağlanmakta; arıcılık ve ipekböcekçiliğiyle ilgili bilimsel araştırmalar yürütülerek, bu alanların gelişimi için çalışmalar yapılmaktadır.

Şakir Beyefendi Bin Ahmet Vefik Bey tarafından 1923 yılında kurulan bu vakıf, ipekböcekçiliği ve arıcılığı bilimsel yöntemlerle geliştirmeyi amaçlayan yakın tarihli bir kuruluştur. Vakıf, aynı zamanda evcil kuş türlerinin bakımı ile yararlı ve zararlı böcek türlerini tespit etmek amacıyla istasyonlar kurmayı da hedeflemiştir. Zaman zaman Ziraat Fakültesi ve Ziraat Bankası işlevi de üstlenen bu vakıf, özellikle böcekçiliğin—başta arıcılık ve ipekböcekçiliği olmak üzere—geliştirilmesini ana misyon edinmiştir.

ÇOCUKLARA TEMİZ HAVA ALDIRAN VAKIF

Hacı Mustafa Vakfı

Hacı Mustafa Vakfı, çocukları, temiz hava almaları için bahar günlerinde kırlara götürüyor, karşılığında onlardan, vakfedenin annesinin, babasının ve ölmüş akrabalarının ruhları için birer hatim veya üçer İhlas birer Fatıha ile Salavat-ı Şerife okumalarını istiyordu.

Hacı Mustafa Ağa

Vakfının Manevi Değeri

Hacı Mustafa Vakfı, çocukların sadece maddi değil, manevi ve ruhsal gelişimlerini de önemseyerek çok anlamlı bir hizmet sunmuştur. Bahar aylarında onları kırlara götürerek hem doğayla iç içe vakit geçirmelerini sağlamış hem de temiz

BURSA İMARETİ VAKFI

Kaplıca İmaret-i Vakfı, 14. yüzyılda Osmanlı padişahı I. Murad'ın Bursa'nın Çekirge semtinde kurduğu cami, medrese ve aşevinden oluşan bir külliye'dir. Temeli 1366'da atılmış, 1385'te resmî olarak vakfedilmiş, 1400'de de Yıldırım Bayezid tarafından güncellenmiştir. Vakfın amacı medrese hocalarına, dervişlere, hafızlara, vâizlere ve fakir misafirlere ücretsiz konaklama ve yemek sağlamaktır.

KANUNİ SULTAN SÜLEYMAN'IN İLAÇ VAKFIYESİ

Kanuni'nin İlaç Vakfiyesi

Kanuni, ilaç yapımında gerekli malzemenin hâkim tarafından belirlenmesi, ilaç yapımcıları ehlî kişiler olması ve ilaç malzemesinin korunmasını vakfiyesinde şöyle belirtmiştir: "Bötklerini isimlerini bilen ve buradan hastalıklara göre karışım yapabilen, bu işler için gerekli malzemenin baphekim tarafından alınmasını ve bunları kilerde konulmasını sağlayan bir kişiyi şifâkî bîkiler uzman olarak atanmasını, bu kişiyi alırdığı malzemenin yeri olmasını, eski ve bozuk malzeme kullanılmamasını ve bu kişiye günlük dört akçe, bîkilerin dövlmesi ve çekilmesi için iki kişi dövücü tayin edilmesini ve bu kişilere görevleri karşılığında günlük üç akçe verilmesini şart kıldım."

Kanuni'nin İlaç Vakfiyesinin Manevi Değeri

Kanuni Sultan Süleyman'ın bu vakfiyesi, sağlık alanında hem düzeni hem de güvenliği sağlamayı amaçlamıştır. İlaç yapımında kullanılan malzemenin bekim tarafından belirlenmesi, tedavinin bilimsel temellere dayanmasını sağlamıştır. Ayrıca, ilaç hazırlayan kişilerin için ehlî olması, halkın güvenli ve etkili ilaçlara ulaşmasına yardımcı olmuştur. Kullandıkları bîkilerin saate ve kalitesi olmasa şerhi da hastaların sağlığını korumayı hedeflemiştir. Bu vakfiye sayesinde sadece zenginseler değil, toplumun her kesimi kaliteli sağlık hizmetinden faydalanmıştır. Aynı zamanda bu vakfiye sayesinde bazı kişilere iş imkânı sunularak istihdam da sağlanmıştır. Sonuç olarak bu sistem, Osmanlı toplumunda sağlık hizmetlerinin hem düzenli hem de adil şekilde sunulmasına katkıda bulunmuştur.

GÜLÇİÇEK HATUN VAKFI

Tarih boyunca birçok vakfın kurulduğu Osmanlı Devleti'nde, vakıf kuruluşlarında sultan eşlerinin de büyük rol oynadığını söyleyebiliriz. Örnek olarak, I. Murad'ın eşi ve Yıldırım Bayezid'in annesi Gülçiçek Hatun vakıflardan biri olarak kabul edilen Gülçiçek Hatun Vakfı, 1389 yılında kurulmuştur. Bu vakıfta; misafirlere, miskinslere, fakirlere, öğrencilere, âlimlere ve hak edenlere yiyecek ve giyecek verilmesi amaçlanmıştır. 19. yüzyılda bir medreseye dönüştürülerek vakıf, tarihindeki en büyük değişimi yaşamıştır. Uzun süre faaliyette bulunan bu vakıf, halka maddi ve manevi açıdan destek olmuştur. Vakıf binası, günümüzde Gülçiçek Hatun'un türbesidir.

Gülçiçek Hatun

Öğrencilere Piknik Yaptıran Vakıf

Fatma Hanım Sultan Vakfı, kiraz mevsiminde (ilkbahar) ve üzüm vaktinde (sonbahar), yılda iki defa mektepteki talebeleri pikniğe götürürmüştü. Bunu bilen öğrenciler, bu vakit yaklaştığında öğretmenlerine vakfın görevini hatırlatmak için bir tabak kiraz verirmiş. Bu zaman geldiğinde, bayram da yaklaştığı için vakıf, öğretmenler de dâhil olmak üzere mektebe üst baş, yani bayramlık giysiler gönderirmiş. Bunun yanında ayrıca bolca akçe gönderir; Fatma Sultan, bunun yarısıyla aşure yapıp dağıtılmasını, diğer yarısıyla da mevlit okutulmasını istemiş.

Fatma Hanım Sultan, talebeleri mutlu etmekten büyük bir keyif alıyordu. Bu yüzden, kendi kızına bu işlerin kendisi öldükten sonra ancak vakıf aracılığıyla devam edebileceğini söylemiş ve bu geleneğin sürmesi için konuyu ona ısrarla anlatmıştı.

Fatma Hanım, İstanbul'un Fatih ilçesinde kurduğu bu vakıf sayesinde, mektebinde okuttuğu talebelerin gönlünü yalnızca yaşadığı dönemde değil, vefatından sonra da kazanmıştır. Ölümünden sonra dahi küçük ve neşeli mektep talebeleri, her yıl iki defa düzenlenen pikniklerde onun adını anarak gönüllerince eğlenmişlerdir.

EVLENECEK YOKSUL GENÇ KIZLARA ÇEYİZ YAPAN VAKIF

"Küçük bir çeyiz arındaki kocaman, güçlü kadınlar."

İnce düşünceli kadınlarımız tarafından kurulan bu vakıf, İstanbul'da Ayşe Sedda Hanım öncülüğünde hayata geçirilmiştir. Vakfın amacı, evlenme çağına gelmiş yoksul genç kızların çeyizlerini hazırlayarak onlara maddi ve manevi destek olmaktır. Bu sayede, evlenmek için gerekli hazırlıkları yapamayan genç kızların hayatına dokunulmuş, onların geleceğe umutla bakabilmeleri sağlanmıştır.

"Çeyiz hazırlıklarını temsil eden bir dayanışma sahnesi"

Bu vakıf, yalnızca maddi yardım sağlamakla kalmamış, kadınlar arasında dayanışma ve birlik duygusunun pekişmesine de katkı sunmuştur. Toplumda kadınların birbirine destek olma ve yardımlaşma anlayışını güçlendiren bu vakıf, aynı zamanda toplumsal yardımlaşmanın ve paylaşmanın en güzel örneklerinden birini sergilemiştir. Kadınlar arasındaki bu yardımlaşma, sadece bireysel bir destek değil, aynı zamanda kolektif bir dayanışmanın temellerinin atılmasına vesile olmuştur.

Vakfın bu desteği, genç kızların yalnız ve şüphesiz kalmamasını sağlamış, onlara

YAZIN SULARA BUZ KOYAN VAKIF

"Yalnız yaşayanlara değil, ölümlere de hizmet..."

Ahmed Ağa tarafından 1788 yılında Aydın'da kurulmuştur. Vakıf yönetimi, yaz aylarında vakfın kurucusunun annesi için yirmi yük, eşi için on yük, diğer eşi için on yük ve bir başka eşi için de on yük kar alarak, bu suları camide ve çeşide bulunan su sebillerine koymuş ve böylece vakfın amacı yerine getirilmiştir. Bu şekilde hem geçmişteki sevdiklerinin ruhuna dua edilmesi sağlanmış hem de halkın yaz sıcaklarında serin suya ulaşmasına imkân tanınmıştır. Özellikle o dönemde suya ulaşmak her zaman kolay olmadığından, bu sebiller insanların hem bedenleri ferahlamasını sağlamış hem de Osmanlı'da halkın ihtiyaçlarının ne kadar ince düşünüldüğü karşılığında göstermiştir.

Ayrıca bu vakıf sadece su dağıtımıyla kalmamış, kasabanın mezarlığının bakım ve tamerini de üstlenmiştir. Böylece yalnızca yaşayanlara değil, vefat edenlere de sahip çıkılmış, mezarların bakımıyla geçmiş ve ölüye duyulan saygı gösterilmiştir. Bu durum, toplumda hem dini hem de insani bir sorumluluk bilincinin gelişmesine katkı sağlamış, insanların geçmişleriyle olan bağlarını korumasına yardımcı olmuştur.

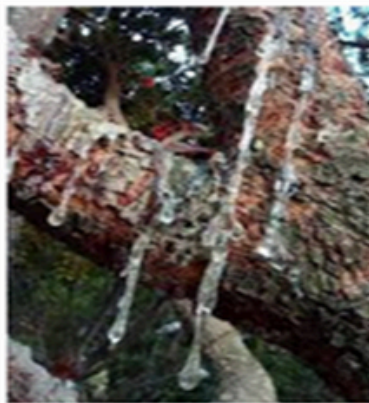
Duvar Yazılarını Silen Vakıf

Günümüzde de kendi sokaklarımızda gördüğümüz, görüntü kirliliği oluşturan duvar yazılarını şimdiki belediyelerimiz boyalarla temizlerken, Osmanlı'da 1470 yılında vakıflar aracılığıyla bu yazılar siliniyordu. O zamanlar İstanbul'u fethetmiş olan Fatih Sultan Mehmet şehirlerinin temizliğine ve görüntüsüne çok önem veriyordu. Padişah kendi veziriyle bazen şehri gezintiye çıkar; sokaklardaki cami, medrese, çeşme ve hamamların etrafındaki duvarların çizilip karalanmasından hiç hoşlanmadığını belirtip bu yazıları silcek adamlar bulup vakıf kurmayı emreder.

SAKIZ AĞACI DİKEN VAKIF

Asıl adını Salih Bin Paşa Bin Ebubekir'den alan bu vakıf, 1705 yılında Sakız Adası'nda kurulmuştur. Vakıf senediyle adadaki tüm arazisini bağışlamış ve bölgeye su yollarının açılmasına emretmiştir. Vakıf arazisine çok sayıda sakız ağacı diktirilmiş ve bu ağaçların korunması sağlanmıştır. Ancak I. Dünya Savaşı'nın Osmanlı Devleti'ni parçalanma sürecine sokmasıyla, bu vakıftan günümüze herhangi bir eser kalmamıştır. Vakfın temel amacı, Sakız Adası'ndaki sakız ağaçlarına korumak ve üretimi sürdürülebilir hale getirmektir. Ne kadar çaba gösterilmiş olsa da, ne yazık ki bu misyon tamamlanamamıştır.

BORÇLULARIN BORÇLARINI ÖDEYEN VAKIF

Kili Nazırı Mustafa Ağa Vakfı

Kili Nazırı Mustafa Ağa Vakfı, bir yandan borçluların ödemediklerinden dolayı hapisle olanların borçlarını öderken, İstanbul hükümetiyle de hapsedenlerde yardım ediyordu. Vakfın diğer hayır faaliyetleri de, semt sakinlerinin evleri vergilerini ödemek, hırsra gılip gelen fakarlara her gün ekmekek dağıtmaktır.

Kili Nazırı Mustafa Ağa Vakfının Manevi Değeri

Kili Nazırı Mustafa Ağa Vakfı, medeni sükuneti içindeki insanlara sahip çıkarak toplumda dayanışma ruhuna güçlendirmiştir. Borçluları ödeyemediği için hapse düşen insanlara yardım etmesi, sadece bireysel değil toplumsal hırsra da katkı sağlamıştır. Aynı şekilde İstanbul'daki her dörtünde kalan mahkûmlara yalnız bırakılmaması, vakfın ne kadar vicdanlı ve kapsayıcı bir anlayışla hareket ettiğini gösterir. Semte yaşayan fakirlerin vergilerini ödememesi ve her gün ihtiyaç sahiplerine ekmekek dağıtması da, kimseyi dışlamadan herkese el uzatmaya ortaya koyar. Bu tür vakıflar sayesinde Osmanlı toplumu içinde hem sosyal eşitlik sağlanmış hem de insanlar arasında güven duygusu pekişmiştir.

17

KADİR GECESİNDE ÇOCUKLARI GIYDİREN VAKIF

Fatma Hatun Vakfı

Fatma Hatun Vakfı, Hacı Hatun'un Mevlâ'nın oğlunun, gıyasetin, gıyasetin çocuklarından en hayırlısı, her yıl Kadir Gecesi'nde bu çocukları da, Hz. Peygamber'in ruh-ı perçinleri için de bere salavat getirir, ardından üç defa ihlas ve bir defa fâtiha surecini okuyarak sevdası Fatma Hatun'un ruhuna bağışlarlardı. Vakıf ayrıca mektebe yeteri kadar odun ve hırsra da temin ederdi.

Fatma Hatun Vakfının Manevi Değeri

Fatma Hatun Vakfı, özellikle yetim çocukları yönetmek, yurdumlaştırmak toplumda dayanışma ve merhamet duygusunu güçlendirmiştir. Her yıl Kadir Gecesi'nde en hayırlı yetim çocukları uyuşturarak hem onların temel ihtiyaçlarını karşılamak hem de kendilerini deşifreli hissetmelerini sağlamıştır. Bu çocukların Fatma Hatun'un ruhu için dua etmeleri ise o dönemde manevi dünyasında iyilik ve hayır yapmanın en güzel bir sonucu olarak düşünülmüştür. Ayrıca vakıf mektebin usuma ve temel ihtiyaçlarını karşılamak için emelini sürdürdüğünü sağlamış, böylece hem ilim hem de sosyal yardımlaşma adına önemli bir görev üstlenmiştir. Bu tür vakıflar, Osmanlı toplumunda sosyal adalet ve toplumsal hırsra sağlanmasında büyük rol oynamıştır.

21

28 GÜNDE HATİM İNDİREN VAKIF

Amine and İbn Abbas Hatim Hatı Vakfı

İsmail Sadık Kemal Paşa, 11 Eylül 1868 tarihli vakfiyesinde, vakfettiği bahçelerin gelirin, Hz. Peygamber'in annesi Hz. Amine ve Hz. Abdullah İbn Abbas'ın Taif'teki türbelerinde her gün Kur'an okunarak 28 günde bir hatim indirilmesi şartıyla kullanılmalarını belirtmiştir. Bu hayrın, Hz. Amine ve Hz. İbn Abbas'ın yanı sıra babası Hacı Vecihi Paşa, annesi Hacı Müslime Hanım ile kendi ailesinin ruhlarına bağışlanmasını istemiştir.

Ayrıca, kendisiyle birlikte kardeşleri Salih, Rıza, Aziz Bey, kız kardeşleri Ayşe ve Salih Hanımlar ile "aciz Kemal" olarak andığı kişinin aile fertleri, çocukları ve torunlarının da bu duaya dahil edilmesini dile getirmiştir.

Bu vakıf, hem İslam büyüklerine saygıyı yaşatmayı hem de vakfı kuran kişinin ailesiyle manevi bir bağ kurarak hayır duası geleneğini sürdürmeyi amaçlamaktadır.

23

SAĞLIK KÖŞESİ

SESSİZ DÜŞMAN PROSTAT KANSERİ

Üroloji Uzmanı Doç. Dr.
N. Zafer TOKATLI

ÇİĞDEMİM
SAĞLIK
SÖYLEŞİLERİ
DOÇ.DR.
ZAFER TOKATLI
Üroloji Uzmanı
14 MAYIS
2025
ÇARŞAMBA
20.00
PROSTAT SAĞLIĞI VE MODERN
TEDAVİ YÖNTEMLERİ
&
CİNSEL SAĞLIK İLE İLGİLİ SORUNLAR
ÇANKAYA BELEDİYESİ, HASAN ALİ YÜCEL ÇANKAYA EVİ
İSMAIL HAKKI TONGUÇ SALONU
ÇİĞDEM MAH. 1551.CADDE CAN YÜCEL PARKI İÇİ
www.cigdemim.org.tr

Prostat kanseri erkeklerde en sık tanı konulan kanserlerden olup yine **kansere bağlı ölümlerde** ilk sıralarda yer almaktadır. Her **100 erkekte 13'ünde** hayatının bir döneminde **prostat kanseri** gelişecektir.

Peki neden **sessiz düşman**? Çünkü **prostat kanseri**, prostatta geliştiği anatomik bölge gereği çoğu zaman **hiçbir idrar belirtisi vermeden ilerlemiş hastalık (metastatik) aşamasında** karşımıza çıkmaktadır. Bu hastaların birçoğunda **hastalığın vücuttaki kemiklere yayılmasına bağlı** yaygın kemik ağrıları, halsizlik, kilo kaybı ve bazen kemik kırıkları görülmektedir.

Bu nedenle özellikle **50 yaş üstü erkeklerde** düzenli olarak yaptırılacak **parmakla prostat muayenesi ve PSA olarak adlandırdığımız kan testi** ile bu sessiz düşmanı çok daha erken tanımamız ve onunla mücadele etmemiz mümkün olacaktır. Eğer ailede **baba, kardeş gibi birinci derece akrabalarda prostat kanseri** öyküsü olan varsa bu kontrollere **45 yaşından sonra** başlanmalıdır.

Prostat kanseri tanısı **prostat biyopsisi** ile konulur. **Parmakla prostat muayenesi ve PSA testi** sonucuna göre doktorun şüphelendiği bir durum varsa, **biyopsi öncesi çekilecek bir prostat MR'ı** ile biyopsi kararı desteklenir. Sağlık alanındaki teknolojik ilerlemelere paralel olarak prostat kanseri tanısında **prostat MR görüntülemenin** kullanıldığı hedefe yönelik biyopsi teknikleri ile prostat kanserini artık çok daha erken ve yüksek doğrulukla teşhis edebilmekteyiz.

Bir dönem erkeklerin korkulu rüyası olan **prostat biyopsisi** bu **yeni biyopsi yöntemleri (transperineal biyopsi)** sayesinde çok daha konforlu ve düşük enfeksiyon riski ile yapılabilmektedir.

Düşmanı ne kadar erken ve iyi tanırsak mücadele için de elimizde o kadar fazla silahımız olur ve silahlarımızı gerektiği zaman gerektiği kadar kullanabiliriz. Son yıllarda **erken evre prostat kanseri** tanısı almış uygun hastalar için **Crioterapi, HIFU, NanoKnife vb. fokal tedavi** olarak adlandırdığımız **ameliyatsız yöntemler** daha yaygın olarak kullanılmaya başlanmıştır. Cephaneliğe katılan bu yeni **minimal invaziv yöntemler** ile prostatın sadece kanserli bölgesi tedavi edilip **normal prostat dokusu** korunmaktadır. Böylece diğer prostat kanseri tedavileri sonrası görülebilecek can sıkıcı yan etkiler çok daha sınırlı kalmaktadır.

Günümüzde kanser tedavisinde **organ koruyucu fokal tedaviler** artık daha yaygın olarak kullanılmakta ve hastalar tarafından da tercih edilmektedir. Böylece **organ kaybının yaratacağı olumsuz fonksiyonel ve psikolojik etkilerin** de önüne geçilebilir.

Eğer **erken evre prostat kanserini** bir sivrisineğe benzetecek olursak, artık onu balyozla öldürmemize gerek kalmayacak. Silah olarak sadece plastik bir sinek öldürücü sessiz düşmanla baş etmemizde yeterli olacaktır.

Sağlıkla ve mutlulukla kalın, saygılarımla...

Doç. Dr. N. Zafer TOKATLI

Üroloji Uzmanı

zafertokatli@yahoo.com

Üyelik kartlarınızı derneğimizden alabilirsiniz. Üyelik aidatlarınızı ve her türlü bağışınızı makbuz karşılığında derneğimize ödeyebilir veya aşağıdaki hesap numarasına gönderebilirsiniz.

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 – 0001560

IBAN NO: TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60

Çiğdem Mah. 1551.Cadde 14-A
Çankaya-Ankara

+90 312 285 20 47

+90 530 660 95 83

/cigdemimdernegi

+90 507 868 57 70

BİRLİKTE GÜÇLÜYÜZ

Bor mineralleri, yapılarında farklı oranlarda bor oksit içeren doğal bileşiklerdir. Doğada **230'dan fazla** bor minerali bulunmaktadır. Ticari açıdan en önemli bor mineralleri: **Tinkal** ($\text{Na}_2\text{B}_4\text{O}_7 \cdot 10\text{H}_2\text{O}$), **Kolemanit** ($\text{Ca}_2\text{B}_6\text{O}_{11} \cdot 5\text{H}_2\text{O}$), **Üleksit** ($\text{NaCaB}_5\text{O}_9 \cdot 8\text{H}_2\text{O}$) ve **Boraks** ($\text{CaMgB}_6\text{O}_{11} \cdot 6\text{H}_2\text{O}$).

Dünya bor rezervlerinin **%73'üne** sahip olan Türkiye de bilinen bor yatakları; **Eskişehir (Kırka)**, **Kütahya (Emet)**, **Balıkesir (Bigadiç)** ve **Bursa (Kemalpaşa)**'da bulunmaktadır.

BOR MİNERALLERİ

DÜNYA BOR REZERVLERİ

ÜLKEMİZDE BOR MADENCİLİĞİNİN TARİHÇESİ

Ülkemizde ilk bor madenciliği **1861** yılında **Balıkesir'de (Susurluk)** Fransız bir şirket tarafından başlatılmıştır. Daha sonra **1887** yılında İngiliz-İtalyan ortak şirketi işletmeyi devralmıştır.

Ülkemizde gerek Osmanlı döneminde ve gerekse **1930'lu** yıllara kadar doğal kaynaklarımızın tespitine yönelik bilimsel çalışmaların yapıldığını söylemek mümkün değildir. Bu durumun ortadan kaldırılması amacıyla **1935** yılında maden aramalarını yapmak üzere **MTA**, madencilik, enerji üretimi ve dağıtım yapmak üzere de **Etibank** kurulmuştur.

MTA'nın Kütahya/Emet yöresinde **linyit** arama araştırmalarında **kolemanit** yatağı bulunur (Linyit sondajı yapılırken tesadüfen bulunmuştur). İlk jeolojik tespitlerden sonra alınan ruhsat, **15 Mayıs 1958'de Etibank'a** devredilir. **Etibank** ruhsatı aldıktan sonra **1958 ve 1959** yıllarında aramalarını sürdürürken üretime de geçer. Günümüzde **Bor** üretimi, **1983** yılında çıkarılan 2840 sayılı yasa gereğince Devlet tarafından işletilecek madenler kapsamında **Eti Holding** tarafından yürütülmektedir.

BOR KULLANIM ALANLARI

Askeri ve zırhlı araçlar, cam sanayi elektronik ve bilgisayar sanayi, enerji sektörü, fotoğrafçılık ve sistemleri, ilaç ve kozmetik sanayi, iletişim araçları, inşaat sektörü, kağıt sanayi, kauçuk ve plastik sanayi, kimya sanayi, koruyucu makine sanayi, metalürji sanayi, nükleer sanayi, otomobil sanayi, patlayıcı maddeler sanayi, seramik sanayi, spor malzemeleri sanayi, tarım sektörü, tekstil sektörü, zırh levhaları, seramik levhalar, silah namluları, borosilikat camlar, laboratuvar camları, uçak camları, borcam, pyrex, izole cam elyafı, tekstil cam elyafı, optik lifler, cam seramikleri, şişe, diğer düz camlar, otomotiv camları, işlemciler, LCD ekranları, CD sürücüler, akımlı levhaları, bilgisayar ağları, sıcaklığa-aşınmaya dayanıklı fiber optik kablolar, yarı iletkenler, vakum tüpleri, dielektrik malzemeler, elektrik kondansatörleri, kapasitörler, gecikmeli sigortalar, bataryalar, lazer yazıcı tonerleri, güneş enerjisinin depolanması, güneş pillerinde koruyucu olarak, hücre yakıtları, kamera ve objektif camları, fotoğraf makinaları, dürbünler, banyo ve film imalatı, dezenfekte ediciler, antiseptikler, diş macunları, lens solüsyonları, kolonya, parfüm, şampuan, cep telefonları, modemler, televizyonlar, çimentoda direnç artırıcı ve izolasyon amaçlı olarak, beyazlatıcı olarak naylon ve plastik malzemeler, bazı kimyasalların indirgenmesi, elektrolitik işlemler, flotasyon ilaçları, banyo çözeltileri, katalistler, atık temizleme amaçlı olarak, petrol boya

yanmayan ve erimeyen boyalar, tekstil boyaları, yapıştırıcılar, soğutucu kimyasallar, korozyon önleyiciler, mürekkep, pasta ve cilalar, kibrit, kireçlenme önleyicileri, dezenfektan sıvılar, sabun, toz deterjanlar, toz beyazlatıcılar, parlaticılar, ahşap malzemeler ve ağaçlarda koruyucu olarak, boya ve vernik kurutucularında, manyetik cihazlar, zımpara ve aşındırıcılar kompozit malzemeler, kaplama sanayiinde elektrolit olarak, paslanmaz ve alaşımlı Çelik, sürtünmeye - aşınmaya karşı dayanıklı malzemeler, kaynak elektrotları, metalurjik flaks, refrakterler, briket malzemeleri, lehimleme, döküm malzemelerinde katkı maddesi olarak, kesiciler. reaktör aksamaları, nötron emiciler, reaktör kontrol çubukları, nükleer kazalarda güvenlik amaçlı ve nükleer atık depolayıcı olarak, hava yastıklarında, hidroliklerde, plastik aksamda, yağlarda ve metal aksamalarda, sıcaklık ve ses yalıtımı sağlamak amacıyla, antifrizler, fişek, emaye, sır, fayans, porselen boyaları, kayak aksamaları, tenis raketleri, balık oltaları, golf sopaları, darbe koruyucular, biyolojik gelişim ve kontrol kimyasalları, gübreler, böcek - bitki öldürücüler, yabancı ot mücadelesi, sıcaklığa dayanıklı kumaşlar, yanmayı geciktirici ve önleyici selülozik malzemeler, izolasyon malzemeleri, tekstil boyaları, deri renklendiricileri, yapay ipek parlatma malzemeleri.

Tebrikler!!! Başka bir amacınızı gerçekleştirmek için alın terinizin, emeğinizin ve gayretinizin simgesi olan mülkünüzü satmaya karar verdiniz. **Satma kararı aldığınız mülk**, 1+1 stüdyo tipi bir daire de olabilir, 7 odalı müstakil havuzlu bir villa da veya bir işyeri ya da arsa da... Neyi satmak istediğiniz çok da önemli değildir, ama satış konusunda **nasıl bir yol izleyeceğiniz** çok önemlidir.

Gayrimenkul satış süreci sanılanın aksine sadece fiyat belirlemek, birkaç fotoğraf çekmek ve ilan vermekten ibaret değildir. **Yanlış stratejiler ve hatalı yaklaşımlar** mülkün uzun süre satılamamasına veya değer kaybına uğramasına neden olur. Satış yolculuğunda oldukça yaygın şekilde yapılan hatalar olduğu gibi doğru bilinen yanlış sayısı da hiç de azımsanacak gibi değildir.

Piyasaya Uygun Olmayan Fiyat Belirlemek

Bir gayrimenkulün **satılıp satılmamasını** belirleyen açık ara birinci unsur, **pazar fiyatıdır**. Gayrimenkul de diğer tüm ticari ürünler gibi **arz ve talep dengesi** üzerinden fiyatı belirlenen bir üründür. Alınip satılan diğer tüm ürünler gibi **piyasa koşulları** gayrimenkul için de geçerlidir.

“Etikete ne kadar yüksek fiyat yazarsam, o kadar yükseğe satarım” kanaati, oldukça yaygın olmakla birlikte ne yazık ki karşılığı olmayan ve **ticaretin dinamiklerinin dışında** bir kanaattir. Diğer hemen her şey gibi emlak da, o andaki **arz talep dengesi** içerisinde **alıcının ödemeye razı olduğu en yüksek fiyat** ne ise o fiyattır.

Zaman zaman satıcılar mülklerini duygusal bağlılık ile ya da kendi ihtiyaçlarına göre **fiyatlama** yoluna giderler. Benzer şekilde *“benim evim çok özel”* ya da *“bizim evin şerefıyesi yüksek”* argümanları da sıklıkla gündeme getirilir. Bir diğer bir hata ise *“rayicin üzerinde fiyat etiketiyle piyasaya ıkalım, gerekirse düşürürüz”* yöntemidir. Şaşmayan, değişmeyen bir tek gerçek vardır ki, piyasa rayicine uygun olarak fiyatlandırılmamış mülkler uzun süre ya da hiç satılamamaktadır.

Sebebi ise çok basittir.

Bir **“t” anında**, siz tek bir mülkü satmak için çaba harcıyorken, alıcılar aynı dönemde kapı kapı geziyor (ortalama 17-18 kapı) yüzlerce ilanı tarıyor, onlarca emlak ofisine gidip çıkıyor, onlarca emlak danışmanı ile konuşuyor ve piyasanın o anki fotoğrafını çekiyor. Daha da basitleştirmek gerekirse, **alıcılar genellikle piyasayı satıcılardan çok daha iyi analiz ederler** ve bu yüzden de bir mülke piyasa fiyatının üzerindeki bir bedeli asla ödemezler.

Dolayısıyla **satış sürecinin** en başında **donanımlı bir gayrimenkul danışmanı** veya **SPK Lisanslı bir Değerleme Uzmanı** ile mülk için **doğru fiyatı belirlemek** çok önemlidir. Eğer gayrimenkul danışmanı size evinizin **güncel değeri** hakkında dişe dokunur, ayakları yere basan bir değerlendirme raporunu (tercihen kıyaslamalı olarak) sunabiliyorsa, satış fiyatı üzerinde sizinle konuşmaktan çekinmiyorsa, o danışman ile yol yürüebilirsiniz ama eğer danışmanınız sizin ağzınızdan çıkan fiyatı koşulsuz kabul ediyor ve *“hiç sıkıntı değil, satarız”* diyorsa biraz endişe etmeniz gerekiyor olabilir.

Zira yıllardır yapılan araştırmalara göre **“satıcılar mülklerinin değerlerini rayicin ortalama %20-25 üzerinde varsayıyor”**. Doğru fiyatı belirlemenin yolu da, sadece ilan sitelerinde muadil evlerin fiyat etiketlerine bakmak değildir, zira özellikle **piyasanın dönüşüm yaşadığı dönemlerde** ilan sitelerindeki fiyatların çok büyük bir kısmı **rayiç bedelin** oldukça üzerindedir.

Bu da sizin **fiyat belirleme stratejinize** yanıltıcı etki eder. Yanlış esas alan satıcı, refleks olarak ufak bir fiyat eklemesi ile yeni yanlış fiyatı belirler. Ondan sonraki kişi de yanlışın yanlışını esas alarak daha da yanlış fiyat belirler derken gömleğin iki yakası asla bir araya gelmez.

İlan fiyatları ile piyasa rayici arasındaki makas açılır da açılır. En doğru yöntem, ilanlarda satılmayı bekleyen mülklerin fiyatlarına bakmak değil, **yakın geçmişte, son 4-5 ay içerisinde satılmış olan mülklerin fiyatlamalarına bakmak** ya da uzun süredir satılmayı bekleyen ve fakat satılmamış olan **muadil mülklerin yakın dönemde satış için almış olduğu tekliflere** bakmaktır.

“Yüksek fiyattan piyasaya çıkalım, gerekirse yolda düşünürüz” yöntemi de sanılanın aksine “**bedelsiz**” bir yolculuk değildir. Yüksek fiyattan piyasaya çıkıp sonradan fiyatını düşürdüğünüzde mülk, yüksek fiyatlıyken alıcıların radarına girmişse, siz fiyat düşürdüğünüz anda alıcılar adeta “**ellerini ovuşturmaya**” başlar. İçlerinden geçirdikleri düşünce ise genellikle şudur: “*Başladı fiyat kırmaya, daha da düşürecek. Çekirdeğimizi alıp izleyelim....*”

En başta piyasa rayicinin üzerindeki bir etiketle piyasaya çıkan ve bekledikçe fiyat düşüren mülkler, satılacakları gün geldiğinde çoğunlukla **o andaki piyasa rayicinin de %2-3 altında** fiyatlara satılmış olmaktadır.

Kabaca şu formül esas alınabilir

Eviniz piyasaya, ilan sitelerinde satışa çıktıktan sonraki ilk 3-4 hafta içerisinde **bir veya birden fazla teklif almış olması** beklenir. İlana dair telefon almak, telefon edenlerin bir kısmının evi görmeye gelmek istemesi ve de evi görenlerin en az birinin teklif vermiş olması gözetilir. Bu akışın bir ya da birden fazla adımında eksik varsa, bir yerde sorun var demektir. Bu konuda en doğru yaklaşım bir **gayrimenkul danışmanı** ile yol yürümektir. Çünkü karşı karşıya kalacağınız muhtemel en önemli tabloların başında **emniyet** gelmektedir. Hiç tanımadığınız telefondaki bir ses, satın alma vaadiyle evinizi, ailenizi, eviniz genelinde aldığınız emniyet tedbirlerini öğrenecek. Bu çok ciddi bir emniyet açığıdır

Hatalı pazarlama yapmak

Mülkünüzün **pazarlama sürecini** tam donanımlı olarak başlanması hayati öneme sahiptir. **Doğru havada, doğru ışık altında, doğru açılardan çekilmiş görseller**, alıcılar için çok daha cazip olur. Gayrimenkul danışmanınızdan **doğru fotoğraflama** konusunda profesyonel hizmet talep etmek en doğal hakkınızdır. Cep telefonu ile çekilmiş, klozet kapaklarının açık olduğu, kovaların, terliklerin, bulaşık mutfak bezlerinin sağda solda görüldüğü veya düzenlenmemiş yatakların görüldüğü fotoğraflar muhtemelen çok iç açıcı olmayacaktır. İlanların görüntülendiği mecralara göre **yatay veya dikey fotoğraf çekim tercihi** dahi önemli bir detaydır.

Ayrıca mülkünüzün ilanının kendi halinde, başkaca herhangi bir pazarlama faaliyeti yapılmaksızın bir ilan sitesinde bulunması, **evinizin “pazarlandığı”** anlamına gelmez. **Evin satışta olduğu bilgisini**, o bölgede faaliyet gösteren tüm potansiyel alıcı adaylarının ve de diğer gayrimenkul danışmanlarının biliyor olması gerekir ve beklenir. Bu da “**pasif pazarlamadan**” ziyade “**aktif pazarlamayı**” gerektirir. Emlak danışmanınız, evinizin satışta olduğu bilgisini aktif olarak ilgili herkese duyuruyor olmalıdır.

Herkesin Sattığını Kimse Almaz...

Satıcıların başlıca yanılgısı, mülklerini ne kadar çok emlakçı “**pazarlarsa**” [ki aslında bu senaryoda bir pazarlama faaliyetinden söz ediyor olmak mümkün değildir], mümkün o oranda hızlı satılacağına dair kanıdır.

Gayrimenkul satışı, **doğru fiyatlandırma, etkili pazarlama ve başarılı müzakere yöntemleri** gerektiren stratejik bir süreçtir. Bir mülkü tek bir yetkili gayrimenkul danışmanı yerine birden fazla emlakçının pazarlaması, mülk sahibi açısından kontrol kaybına, itibar zedelenmesine ve finansal kayıplara yol açar.

Gelelim bunun nedenlerine...

Bir mülk, farklı emlakçılar tarafından **birden fazla ilan platformunda ve farklı fiyatlarla** listelendiğinde, alıcılar “*bu mülk uzun süredir satılamıyor, sorunlu olabilir*” algısı yaratır. Bu da mülkün piyasada “**elde kalmış**” hissi uyandırmasına ve fiyatının düşmesine neden olur. Kaldı ki birden fazla ilana sahip bir mülk ile ilgilenen potansiyel alıcı, aramaya muhtemelen **en düşük fiyatlı ilandan** başlayacaktır. Bu da zaten daha ilk saniyeden satıcının maça kayıp ile başlaması anlamına gelecektir.

Birden fazla emlakçıya yetki vermek, çoğu zaman “*kim önce satarsa kazanç sağlar*” mantığını doğurur. Bu durum, danışmanların **daha az yatırım yapmasına, pazarlama sürecini ciddiye almamasına, süreci sahiplenmemesine ve en düşük çabayla süreci yürütmesine** neden olur. Çünkü her danışman, sürecin kontrolünün kendisinde olmadığını bildiğinden mülk için zaman ve bütçe ayırmaz. Oysa **tek yetkili gayrimenkul danışmanı**, satış sürecine tam anlamıyla odaklanır, **profesyonel pazarlama stratejileri** uygular ve maksimum değeri elde etmek için **müzakere süreçlerini** en iyi şekilde yönetir.

Tek yetkili gayrimenkul danışmanı mülk için özel bir pazarlama planı hazırlar ve profesyonel fotoğraf, video çekimleri, sosyal medya reklamları ve uluslararası gayrimenkul ağı gibi kanalları kullanarak **mülkü en doğru alıcılara** sunar. Ancak **birden fazla emlakçı** ile çalışıldığında; danışman, yapacağı pazarlama harcamalarını kendisine yaradığı kadar eş zamanlı çalışan diğer emlak danışmanlarına da yarayabileceğini de hesaba kattığından, pazarlama sürecine daha az bütçe ve emek ayırır. Bunun sonucunda, mülk **yetersiz pazarlanır ve alıcıların ilgisini çekmez**.

Ayrıca **satış sürecinin** bir de müzakere aşaması vardır. Münhasır olarak yani **tek yetkili** olarak çalışan bir gayrimenkul danışmanı, **satış müzakerelerini** profesyonelce yönetir ve mülk sahibinin çıkarlarını koruyarak en iyi fiyatı almayı hedefler. Ancak **birden fazla emlakçı** ile çalışıldığında farklı alıcılarla, farklı şartlarla pazarlık süreçleri yürütülür ve mülk sahibinin karar alma süreci karışık hale gelir. Güçlü bir müzakere stratejisi oluşturulamaz, çünkü farklı emlakçılar kendi çıkarlarını ön planda tutabilir. Hatta **çoklu gayrimenkul danışmanı modelinde**, genellikle normalde verilebileceğinden daha fazla indirimler verilebilir ki bu da satıcının gelir kaybı demektir.

Ciddi alıcılar, bir mülkü satın almadan önce güvenilir bir satış süreci ile karşılaşmak ister. Bir mülk farklı emlakçılar tarafından listelendiğinde, alıcılar mülk sahibinin satış sürecini profesyonelce yönetmediğini düşünebilir. Bu da satış sürecini yavaşlatır ve potansiyel alıcıların alternatif mülklere yönelmesine neden olabilir.

Özetle “**ne kadar çok emlakçı, o kadar yüksek satış şansı**” varsayımı, genel kanının aksine yanlıştır ve çoklu temsiliyet ile satılmaya çalışılan mülkler, tek elden pazarlanan mülklere kıyasla %60’a kadar varan daha uzun sürelerde satılmaktadır. Hatta kimi zamanda hiç satılmamaktadır.

Teklif almaktan korkmayın

Bir gerçeği netleştirip kenara koyalım: **İlk gelen teklifler** %99.9 ihtimalle düşük teklifler olacaktır. Doğal olarak alıcılar da **pazarlık marjlarını** gözeterek ilk tekliflerini verirler. Bu teklifler genellikle satıcının niyetini tespit etmek için verilen **yoklama teklifleri** olacaktır. Bu, sadece Türkiye’de değil, tüm dünyada da bu şekildedir.

Bir diğer gerçek ise mülklerin çok ama çok nadiren **etiket fiyatlarından** satılabilmesidir. Her alıcı pazarlık yapmak ister.

Unutmayalım ki **bugünün satıcısı, dünün alıcısıydı** ve bugün sattığı mülkü dün alırken o da pazarlık yapmıştı. Ne kadar düşük olduğundan bağımsız olarak, alınan her teklif (eğer gerçekten ciddi bir teklif ise) satışa giden yolda güzel bir sinyaldir. Günün sonunda tapu satıcının cebinde, istediği rakama satacak, istemediği rakama satmayacaktır.

Teklifleri kişisel algılayıp konuyu ego haline getirmek *“bu fiyattan aşağı satmam”* diyerek pazarlık yapmamak, *“ilk teklif düşük geldi, bekleyelim”* diyerek potansiyel alıcıları kaybetmek ya da piyasadaki değişimleri göz ardı etmek ve sürekli fiyat arttırmak süreç içerisinde satıcıya kazandıran değil kaybettiren davranışlardır.

Unutmayalım ki amaç satmaktır...

Amaç, o anda piyasanın verdiği veya vermeye hazır olduğu **en yüksek bedele** mülkü satmaktır. Dolayısıyla **pazarlık sürecini** bir strateji olarak görmek ve alıcının beklentilerini anlamak satıcı için de çok önemlidir. **Müzakere sürecinin** kendisi **satış sürecinin** en önemli parçalarından biridir. Alanında uzman danışmanlar, alınan teklifi **karşı teklifler ve muhtelif müzakere teknikleri** ile yukarı taşıyabilir, **rayiç değere** yaklaştırabilir. Kaldı ki, ilk alınan teklifi belirli bir seviyeye taşıyıp yine satamazsanız bile, bu müzakere süreci size evinizin fiyatlamasının nerelerde gezdiğine dair de bir **kanaat** ve hatta belki **teyit** anlamına gelecektir...

Teklif alıyorsanız, bilin ki tünelin sonunda ışık vardır...

Aslında tüm bunların en ama en başında bambaşka bir koşul vardır:

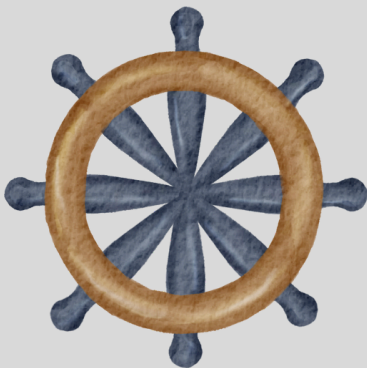
Satış konusunda gerçekten kararlı olmak...

Satıcısının satma konusunda kararlı olmadığı hiçbir mülk satılamaz.

Mülkünüzü satma konusunda ne kadar kararlı olduğunuzu ölçüp biçtikten sonra verdiğiniz karardan emin olarak yola çıkın ve gayrimenkul satmanın dinamiklerini bilen **bir profesyonel ile yol yürüyün.**

- **1 Temmuz:** Kabotaj Bayramı
- **3 Temmuz 1988:** İstanbul Fatih Sultan Mehmet Köprüsü açıldı
- **3 Temmuz 2000:** Sinema oyuncusu Kemal Sunal (56) hayatını kaybetti
- **4 Temmuz:** Amerikan Bağımsızlık Günü
- **7 Temmuz 1939:** Hatay ili yasayla kurularak Türkiye'ye katılması tamamlandı
- **7 Temmuz 1993:** Şair ve Yazar Rıfat Ilgaz (82) hayatını kaybetti
- **8 Temmuz 1937:** Türkiye ile İran, Irak ve Afganistan arasında saldırmazlık paktı (Sadabat Paktı) imzalandı
- **9 Temmuz 1961:** 1961 Anayasası, halk oylaması sonucunda kabul edildi
- **10 Temmuz:** Dünya Hukuk Günü
- **12 Temmuz 1932:** Türk Dil Kurumu kuruldu
- **13 Temmuz 1882:** Ünlü ressam İbrahim Çallı dünyaya geldi
- **14 Temmuz 1789:** Fransızların Bastille Günü. (Fransızlar, krallığa karşı ayaklandılar. Halk, Paris Bastille Hapishanesi'ndeki siyasi tutukluları serbest bıraktırdı)
- **15 Temmuz:** Demokrasi ve Millî Birlik Günü
- **15 Temmuz 1904:** Ünlü Rus Yazar Anton Çehov (44) hayatını kaybetti
- **20 Temmuz 1969:** Tarihte ilk kez insanlı bir uzay aracı Ay'a ulaştı. Apollo-11 ile Ay yüzeyine inen astronot Neil Armstrong ve Buzz Aldrin, Ay'a ilk ayak basan insanlar oldu
- **20 Temmuz 1974:** TSK'nın Kıbrıs Barış Harekatı
- **20 Temmuz:** KKTC'nin Barış ve Özgürlük Bayramı
- **21 Temmuz 1899:** Ünlü Amerikalı Yazar Ernest Hemingway dünyaya geldi
- **23 Temmuz 1919:** Erzurum Kongresi toplandı
- **23 Temmuz 1939:** Fransız birlikleri Hatay'ı terk etti
- **24 Temmuz 1923:** Lozan Barış Antlaşmasının imzalanması
- **24 Temmuz:** Basın Özgürlüğü İçin Mücadele Günü
- **29 Temmuz 1890:** Dünyaca ünlü Hollandalı ressam Vincent Van Gogh (37) hayatını kaybetti
- **30 Temmuz 2006:** Gazeteci, yazar Duygu Asena(60) hayatını kaybetti

Değerli Dostlar,

Çok çok uzun yıllardan beri belirli **iklim olayları**, hemen her yıl aynı tarihlerde (bir iki gün farkla da olsa) hiç şaşmadan tekrarlanmaktadır. Eskiler bunlara, etkilerine uygun isimler vermişler ve işlerini planlarken tarihlerine dikkat etmişlerdir. Bilgisayarlar ve akıllı telefonların henüz hayatımıza böylesine yoğun bir şekilde girmedığı dönemlerde, neredeyse her evin duvarlarında asılı olan **Saatli Maarif Takvimlerinde** bu iklim olayları gün gün yer almaktaydı. Biz de, iş ve tatil planlamalarında komşularımızın yararlanabileceğini düşünerek, **Temmuz 2025** ayından itibaren her ay düzenli olarak **o ay içerisinde beklenen fırtınaların takvimini** yayınlamaya karar verdik.

Kaynakça:

<https://toprakanaplatformu.wordpress.com/koye-ve-tarima-bakis/insan-ve-doga-dostu-tarim-2/firtina-takvimil>

<https://www.turksail.com/amator-denizci-kosesi/293-frtna-takvimi>

Fırtına Adı	Fırtına Tarihi	Gün
Yaprak Fırtınası	1 Temmuz – 2 Temmuz	1 Gün
Sam Yelleri	3 Temmuz – 24 Ağustos	52 Gün
Fırtına	6 Temmuz – 8 Temmuz	2 Gün
Çark Dönümü Fırtınası	9 Temmuz – 12 Temmuz	3 Gün
Bevarih Rüzgarları Sonu	11 Temmuz – 13 Temmuz	2 Gün
Fırtına	16 Temmuz – 18 Temmuz	2 Gün
Sıcakların Artması	17 Temmuz –	Gün
Gün Dönümü Fırtınası	20 Temmuz – 21 Temmuz	1 Gün
Kara Erik Fırtınası	25 Temmuz – 27 Temmuz	2 Gün
Kızıl Erik Fırtınası	30 Temmuz – 31 Temmuz	1 Gün

Avrupa Birliğı tarafından
finanse edilmektedir.

Dil Değışirse Dünya Değışir!

**TOPLUMSAL
CİNSİYET EŞİTLİĞİNE
DUYARLI DİL
KULLANALIM!**

www.cigdemim.org.tr

1 kahve fincanı un
1 kahve fincanı nişasta
1 su bardağı şeker
1 lt. süt
vanilya

Muhallebi olacak şekilde pişirilir 15 dak. soğutulur.
İçine **1 paket çiğ krema** eklenerek çırpılır.

1 yemek kaşığı tereyağı tavada eritilir.

5 su bardağı kuru kadayıf bu yağda açık kahverengi olacak şekilde kavrulur. Ocak kapatıldıktan sonra içine **2 yemek kaşığı şeker** ve **1 su bardağı çekilmiş fındık** eklenip karıştırılır.

Kadayıfın yarısı (borcamda servis yapılacaksa) borcamın altına dökülerek düzleştirilir.

Muhallebi yavaşça üzerine dökülür ve düzeltilir.
Servisten önce kavurduğumuz kadayıfın kalan yarısı muhallebinin üzerine konur.

Afiyetler olsun...

Çiğdemim Edebiyat Topluluğu

Değerli Komşularımız,

Çiğdemim Derneği Edebiyat Topluluğunun kitap sunum etkinliği kapsamında 2025-2026 döneminde sunulacak kitaplar, Edebiyat Topluluğu üyelerinin önerileri ve tercihleri sonucunda belirlenmiştir.

Söz konusu kitapların listesi ve sunum programı aşağıdadır.

Bu vesile ile henüz Edebiyat Topluluğuna üye olmamış komşularımızın üyelik taleplerini beklediğimizi bilmenizi isteriz.

Katılımlarınızla yine her dönem olduğu gibi birbirinden güzel söyleşiler gerçekleştireceğimizi umuyor; hepinize bol okumalı güzel bir yaz tatili diliyoruz.

KİTAPIN ADI	YAZARI	SUNUMU YAPACAK Kişi	SUNUM TARİHİ
BOZKIRDAKI ÇEKİRDEK	KEMAL TAHİR	Buket Polat	27 Ekim 2025
MÜRVER AĞACI	OSCAR WİLDE	Dr. Dilek Şimşek	24 Kasım 2025
MAYA'NIN GÜNLÜĞÜ	ISABEL ALLENDE	Alptekin Aydın	29 Aralık 2025
995 KM	MURATHAN MUNGAN	Adalet Temurturkan	26 Ocak 2026
YALIDA SABAH	HALDUN TANER	İbrahim Boz	23 Şubat 2026
KAPAK KIZI	AYFER TUNÇ	Mübeccet Özbek	30 Mart 2026
VEJETERYAN	HAN KANG	Meliha Bilge	27 Nisan 2026
SİLAHLARA VEDA	ERNEST HEMINGWAY	Alev Akman	01 Haziran 2026

Trail: Kısaca arazi yada patika koşusu olarak tanımlanabilir.

Trail koşusu, doğal arazide, genellikle dağlık bölgelerde gerçekleştirilen bir koşu türüdür. Bu tür koşular, asfalt yolların ve düz zeminlerin dışında, orman yolları, patikalar, tepe ve vadiler gibi farklı zeminlerde yapılır. **Trail koşusu**, doğayla iç içe olma deneyimi sunması ve farklı zeminlerde koşma zorluğuyla dikkat çeker.

Trail Koşusunun Özellikleri

Trail koşusunun özellikleri, geleneksel yollarda yapılan koşulardan farklıdır. **Trail koşusu**, macera dolu bir koşu deneyimi sunan ve doğayla iç içe olmanın keyfini yaşatan bir spor türüdür. Bu heyecan verici aktivite, birçok özelliğiyle dikkat çeker. İşte trail koşusunun bazı belirgin özellikleri:

1. Doğal Arazi

Arazi koşusu, asfalt yolların yerine **doğal arazide** gerçekleştirilir. Bu araziler, ormanlar, dağlar, tepe ve vadiler gibi çeşitli doğal bölgeleri içerebilir. Koşucular, doğanın içinde koşmanın keyfini ve serüvenini yaşarlar.

2. Değişken Zeminler

Trail koşusunda, koşucular **farklı zeminlerde** koşarlar. Bu zeminler arasında toprak yollar, taşlı patikalar, çamur, kökler, kayalar ve hatta nehir geçişleri yer alabilir. Bu değişken zeminler, koşuyu daha zorlu ve heyecan verici hale getirir.

3. Yükseklik Kazanımı

Trail koşuları genellikle düz yollardan daha fazla **yükseklik kazanımı** gerektirir. Dağlık bölgelerde gerçekleştirildiği için tırmanışlar ve inişler sıklıkla trail koşularının bir parçasıdır. Bu da koşunun zorluk seviyesini artırır ve koşucuların dayanıklılığını test eder.

4. Doğa İle Bağlantı

Patika koşusu, koşuculara doğayla doğrudan bağlantı kurma fırsatı sunar. Ormanların, dağların ve diğer doğal bölgelerin güzelliklerini keşfetmek ve deneyimlemek için mükemmel bir fırsattır. Koşucular, temiz havayı soluyabilir, doğal manzaraların tadını çıkarabilir ve doğanın sessizliğinin keyfini sürebilir.

Bu kez yol koşusundan farklı olarak **trail koşusunu** anlatmamın bir sebebi var. 28 Haziran 2025 / Cumartesi günü ilk defa **Çiğdemim Koşu Ekibinden Ayfer Çolak ve ben ODTÜ Orienteering ve Navigasyon Takımının** 25. yılını kutlamak amacıyla düzenlediği **METU TRAIL RUN 2025'e** katıldık. İlk trail koşumuz olması sebebiyle **6K** bizim için yeterliydi. Hiç bilmediğimiz bir deneyim daha bizi bekliyordu. Her ne kadar her farklı parkur ayrı bir heyecan olsa da bu bambaşkaydı.

Organizasyon çok sönüktü. Bildiğimiz canlılık, aktiviteler yoktu. Umarım bir dahaki seneye daha iyi hazırlanırlar.

Gelelim **yariş deneyimime**. Devrim Stadyumu'ndan çıktıktan sonra asfaltla birlikte **tırmanış** başladı. Ormana girdiğimde yokuş daha da dikleşti. Sadece bir ayağınızın girebileceğİ noktalar vardı ve koşmak neredeyse imkansızdı. Zaten ben o sırada önümde ve arkamda koşan kimseyi görmedim. **3K** kadar **yürü - koş** (daha çok yürüyerek) yaparak sonunda zirveye ulaştım. Tek **Cp** noktamızda suyumı alıp birazını içip birazını da üstüme dökmek suretiyle inişe başladım.

İniş hayli zevkliydi. Yarişın hava şartlarına uygun olmayan bir saatte (09.30) başlamasının da etkisiyle **güneşli bölgelerde** çok zorlandığımı söylemeliyim.

Ama zaman ormanda daha çabuk geçti sanki. Daha önce **5K** koşmuş olsam da burada **bitiş çizgisine** nasıl geldiğimi anlamadım. Sanırım bu koşunun büyüğü de bu. Daha önce bu deneyimi yaşamış, defalarca, saatlerce koşmuş koşucuların anlattıklarında ne kadar haklı olduğunu biraz anladım sanırım. Eğer koşuyorsanız uygun bir zamanda, kendinizi hazır hissettiğinizde bu deneyimi mutlaka yaşayın isterim.

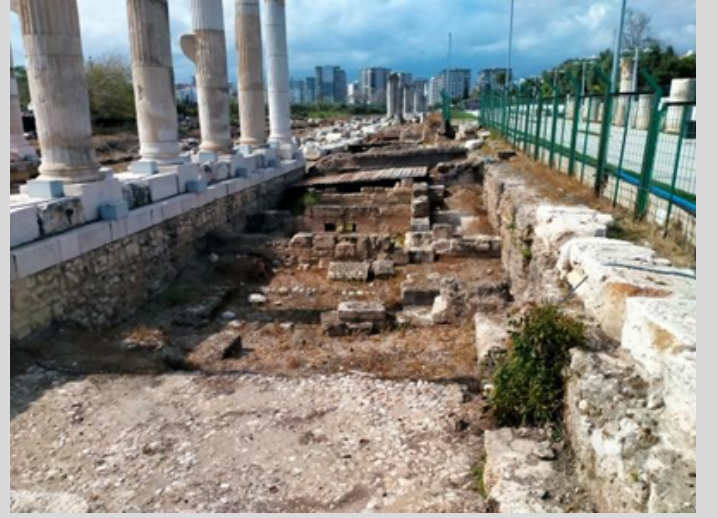
Yürüyüş yapmayı seviyorsanız belki doğā yürüyüşü yapmayı denersiniz...

Pekii, ben bir daha trail koşmak ister miyim? Kesinlikle EVET!

Daha önceki yıllarda **Çiğdemim Derneği** ile geldiğimiz **Mersin**'deyiz. Bir arkadaş ziyaretine geldim. Büyükşehir olmasından sonra, Mersin'in merkez ilçesi **İçel** adı terk edilmiş ve merkez dört ilçeye bölünmüş. **Akdeniz, Mezitli, Toroslar ve Yenişehir**.

Mersin serbest bölge ve Türkiye'nin en büyük liman şehridir. **Tarsus** en büyük ve tarihi ilçesi, buraya yakın bir yere yapılan **Çukurova havaalanı** Mersin'e 70 km uzaklıkta. Mersin'in nüfusu il olarak **2 milyona yakın**. Deprem bölgesi olmadığı için Rusya tarafından yapılan **Akkuyu Nükleer Santral** inşaatı tamamlanmak üzere. Gezimize batıdan **Solipersopis** liman kalıntılarından başlıyoruz. Sonra yaya olarak yürüyüp **Mersin Marina**'ya geliyoruz. **Kültür Merkezi, Antonio Katolik Kilisesi, Atatürk Evi ve Sahildeki Atatürk Anıtı**'nı geziyoruz.

Değerli Komşularım,

Bu yazıda **2019** yılında Mahallemizdeki güzel yürekli bir komşumuzun evini ve yüreğini açtığı yaralı bir kediciğin www.diyabetikkedi.com'da yayımlanan hikayesini paylaşacağım. Eminim yüreklerinize dokunacaktır. Keyifli okumalar...

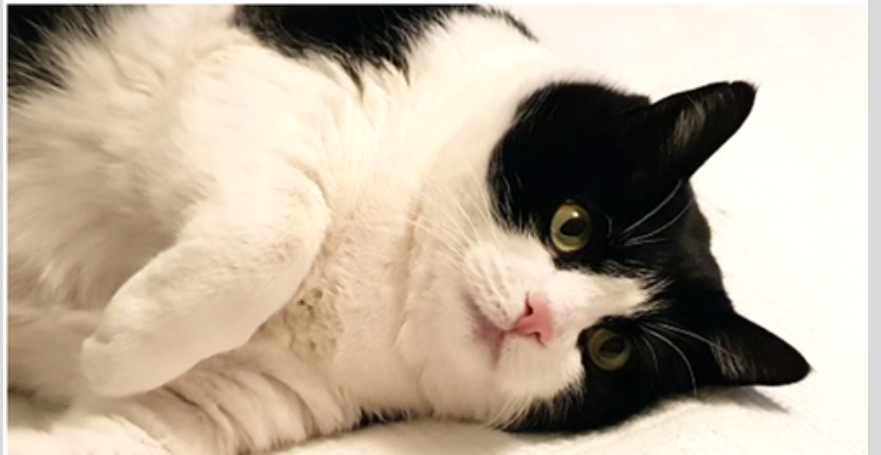
30 Ekim 2019'da, güzel yürekli genç bir hanım, **Jülide**, yolda bir aracın çarpması sonucu feci şekilde yaralı bir kediciğe duyarsız kalmaz ve güçlükle yakalayarak veterinere götürür. Kediciğin durumu oldukça kötüdür. Boynunda ve ağzında büyük bir yara, kuyrukta his yoktur.

Veteriner elinden geleni yapar ama bir göz artık görmeyecek, ağzın bir tarafı kapanmayacaktır. Tedavi sürerken, klinikten çıktıktan sonra yaşamını nerede devam ettirebileceği sorunu herkesi üzer. Bu arada **Jülide**'nin arkadaşı vasıtasıyla bana ulaşılır. Onlarca Facebook sayfasında paylaştığım ilanlardan sonra, **Çiğdem Mahallesi**'ndeki komşularımızdan **Nermin Hanım** aradı ve "oğlu ile kediciğe kıyamadıklarını, evlerini ona açmak istediklerini" söyledi. Bu inanılmaz bir haberdir. Hemen kediciği kurtaran **Jülide ve Nermin Hanım** arasındaki iletişim sağlandı ve pisiciğin tedavi sonrası yeni evine gitmesi için ayarlamalar yapıldı. Ancak bir sorun vardı. **Nermin hanımın** 5 yaşında **Çarşı** adında erkek bir kedisi daha vardı ve başka kedilere tahammül edemiyordu.

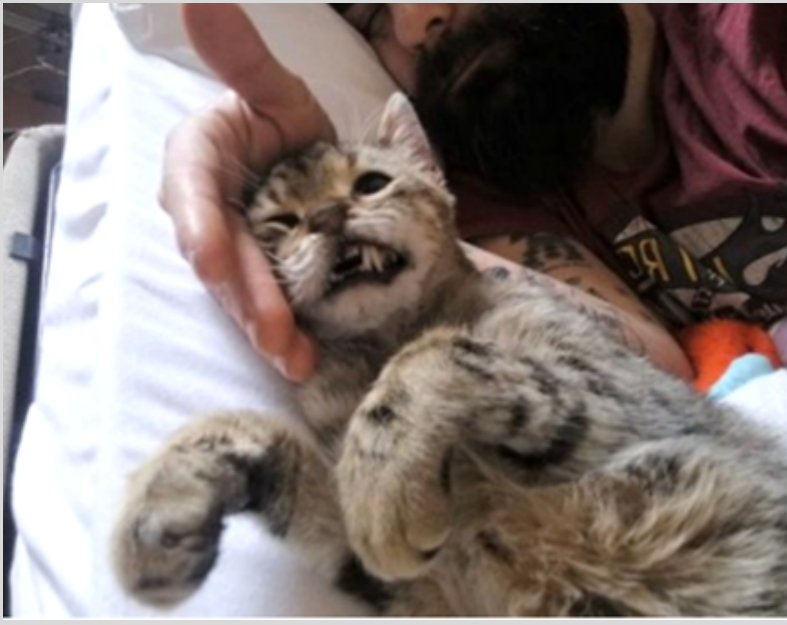
İki kedinin birbirlerine alıştırılabilmesi için bilgi paylaşımları yapıldı ama hepimizin içinde bir korku oluştu. **Ya anlaşılamazlarsa?** Kediciğin yaşamını bir odada mı sürdürecekti ya da başka bir yuva mı aranacaktı?

2 hafta sonra kediciğin **yeni evine** gitti. Korkumdan bir hafta arayamadım. Sonunda cesaretimi toplayıp aradığımda, **müjdelere** artarda sıralandı. Kediciğin eve girer girmez mırıl mırıl evi gezmiş, kucaklarına çıkmış, sevgi gösterileri yapmış, diğer kediciğin ile hiçbir sorun yaşanmamış. Sanki yıllardır bu evde yaşamış gibiymiş. Mutluluğumu anlatacak kelime bulamıyordum. Hemen **Jülide** ile ziyaretine gittik.

Resimlerde de görüldüğü gibi, çok güzel ve sıcakkanlı bir kediciğin.

Oysa veteriner çok hırçın olduğunu, kendini ellettirmediğini söylemişti. **Demek canının acısıyla hırçındı.** Yuvasına kavuşunca, yumuşacık karakteri kendini gösterivermişti. Ağzının bir tarafı kapanmadığı için o taraftaki dişleri açıktaydı ve biraz hissizdi ama annesi ona **yumuşak mamalar** hazırlıyor, kediciğin de durmaksızın yiyordu. Çimen yeşili gözlerinin biri görmese de, **Tayfun abisinin** ve **Nermin annesinin** kucağında, **kedi abisi Çarşı**'nın yanında, mutlulukların en güzelini yaşıyordu. Adı da **Çaki** oldu...

Çaki, yıllardır bazı sağlık sorunlarına rağmen ailesinin ihtimamı ile evinde mutlu bir şekilde yaşıyor.

Yaşamımdaki sahiplendirmelerin en güzellerinden biri bu. Vesile olan **Jülide** ve ona aile olan **Nermin Hanım ve Tayfun**'a binlerce teşekkür ediyorum ve böyle ailelerin çoğalmasını diliyorum.

Mutlulukları daim olsun...

ÖYKÜLERDEN SEÇKİLER

GÖK VE KÖK

Hatice GÜNDAY ŞAHMAN

Deniz kenarında, kumdan bir kalenin tepesinde, kocaman bir şeytanminaresinin içerisindeyim. Denizle göğün mavisi birleşmiş. Meltem esintisiyle sallanıyorum kabuğumun içinde. **Derken derinlerden bir uğultu yükseliyor, altımdaki kale çöküyor.** Yerin altından çıkan magmalar katılaşıp dikensi taşlara dönüyor. Sıkışıp kalıyorum. Taşları yalayıp geçen dalgalarla sürükleniyorum. Ay ışığında fark ediyorum denizde değil ırmakta olduğumu. Belimdeki ip sıkıktıkça sıkıyor bedenimi. Yakınlaştıkça uzaklaşıyor, uzaklaştıkça yakınlaşıyorum kıyıdan. Kıyıda uyarı levhası. **Dikkat. Dip akıntısı.** Bu bir rüya diyorum kendime. Bizim buralarda dip akıntısı olmaz.

Rahatlıyor derin nefesler alıyorum. Belimdeki ip çözülüyor. Gece güne dönüyor. Irmak denize. Kumlara yapışık kabuğumun içinden imrenerek seyrediyorum dalgaların tepesindeki kendimi. İmrenerek seyrediyorum dalgaların tepesinden kabuğun içinde tembel tembel gülümseyen kendimi. Gidiyorum geliyorum. **Dalgaların çılgılığı, kumsalın fısıltısıyla...**

Son gecemdi bu odada, bu yatakta. Daha huzurlu rüyalara dalmak isterdim. Oysa bütün geceyi birbirini bastıran dalgaların sesiyle yarı uyur yarı uyanık geçirmiştım. Kopuk kopuk düşlerle. Sabahın ilk ışıkları perdenin aralığından süzülürken isteksizce kalktım. Pencereyi açtım. Bütün gece düşüncelerime gelgitleriyle yoldaşlık eden deniz dinginleşmişti. Erkenci ışıklarla minik dalgaların oynaşmasını kamerayla kaydettim. Gideceğim büyük ülkenin okyanuslara kıyısı olsa da, mavisi benim olmayacaktı. Her denizin mavisi de dalgası da farklıydı, öğrenmişim artık. Esen rüzgârla birlikte portakal çiçeklerinin kokusu doldurdu odayı. Denizi kıskanmış olmalıydı. **Çevir başını, ben de buradayım, senin için açtım taç yapraklarımı, diyordu.** Kamerayı o tarafa döndürdüm.

Yerde iki büyük valiz ağzı açık bekliyordu. *Hadi artık ne koyacaksan koy* dercesine. Yıllar önce izlediğim bir tiyatro oyunu canlanıyor valizin kapağında. **Bir Valize Ne Sığar ki?** Peki ben, ben ne sığdıracaktım valizlerime? Annemin özenle ütileyip katladığı giysilerimi, yılların verdiği alışkanlıkla hızla yerleştirdim. Götüreceğim bilimsel kitapları, notlarımı seçmem de çok kolay oldu. Notları seçerken **Cihan Ağabeyi** hatırladım. Beline bağlı iple ırmağın soğuk kara sularında attığı kulaçların hayali canlandı zihnimde. Her kulaçla tehlikeden biraz daha uzaklaşması. Her kulaçla biraz daha uzaklaşması sevdiklerinden. Fakülte odasındaki mantar panoya asılı notları hatırladım. *“Kurban olurum bunu yazan ellerine Cihanım”* diyen annesini. Babasının suskunluğunu. Annesi o kâğıtlara bakarak dayanıyor olmalıydı. Belirsiz bir gelecekte oğlunun geri döneceği umuduyla. Babama anlattığımda *“Maalesef o kadar çok yaşanıyor ki bu olaylar”*, demişti. *“Kendi kapısı yüzlerine kapatılanlar, düşünceleri parmaklık olanlar yaşamını doğduğu toprakların çok uzağına sürüklemek zorunda kalıyor. Ufak teknelerde, kamyonların gizli bölmelerinde. Kucağında bebeğiyle tel örgülerden atlayarak, mayına basmayı göze alarak...”*

Dedalus'a benzetirdim babamı. Labirentten çıkması için oğluna balmumu ve tüylerden kanat yapan usta zanaatkâr **Dedalus**'a. Düşünmem için cümle aralarında boşluklar vererek sıralardı örnekleri, önerilerini. *“Akla, bilime değer verilen bir yerde yaşamalısın, heba etme emeklerini...”* Kanatlarıma kendi renkli hayallerini resmetmiş annem de sessizce desteklerdi babamı. İkisi de tüm ustalıklarını, tüm olanaklarını kanatlarımin güçlü olması için kullanmışlardı. Kasabadan lise için şehre, üniversite için büyük şehire, yüksek lisans için yakın bir Avrupa ülkesine gönderilmiştim. Güvenli semalarda yakın mesafe uçuşlar. Yaz tatillerinde matematik kampları, dil okulları... Kanatlarım her uçuşta biraz daha güçlenmiş, biraz daha genişlemişti. **Her gidişte, her dönüşte konuştuğum dal bana, ben o dala yabancılaşmış olsam da.**

Diplomaları, başarı belgelerini, transkriptleri özel bir dosyaya koymuştu babam. Labirentten çıkış ipleri. Yirmi yıllık emek, uykusuz geceler, uzun upuzun yollar, bir dosyaya sığmıştı işte. Dosyanın arasından bir şey düştü. Valizin hemen yanına. Anneannemden kalan nazar boncuğu. Annem koymuş olmalıydı, babamdan gizli. Anneannemin *“Az taşımadı bu kollar seni, son yerime sen yatır,”* vasiyetini yerine getirememiş olmanın ezikliğiyle bir süre avucumda çevirdiğim boncuğu gömleğimin cebine koyarken, yine Cihan Ağabey geldi aklıma. Hasta babası.

Kapının önünde kesilen temkinli terlik tıkırtıları. Annem. Duygularını benim yaldızlı geleceğimin altına gömen annem. Umudun ısıltısını ayrılık acısına perde yapan annem. Kapı yokmuşçasına görüyorum sildikçe daha çok akan gözyaşlarını. Doğum gününde leylak veremeyecek, çakırkeyif olduğu zamanlarda söylediği *“Çile bülbülüm...”* şarkısını dinleyemeyecektim. Çatal bıçakla tempo tutarken babamla yarışircasına bağıırdık *“Allah...”* kısmında. Babamın kısık kalın sesi, *“Sakin,”* diyor *“yapma böyle, oğlan görmesin. Sakın!”* Telaşla uzaklaşan terlik sesleri. Kapının ardında bu kez babam. Neler söyleyeceğini tasarlıyor olmalı, ihtiyacım olmadığını bilse de vereceği öğütleri. Satranç oynar gibi uzun uzun düşünerek oynadığımız tavla partilerimizi anımsadım. Tavlayı koltuğunun altına veremeyecek, *“Eşşoğlu eşşekteki şansa bak!”* sövgüsünü duyamayacaktım. Sürüklenen adımlar. Bugün geleceğin, duygular mantığın tutsaklığında yinelenen cümle **“Her şey çok güzel olacak!”**

Aklımla yüreğimin bitmeyen kavgasına rağmen, **İkarus**'un kanatlarının aksine çelik kanatlarım vardı artık. Hazırdım uzun mesafeli uçuşlara. Konacağım yer belliydi. *“Ancak uzun bir çizgiyle yeni dünyalar bulunur,”* diyen **Deleuze**'un izinde masamdaki küçük yerkürede tekrar çizdim rotamı. Hem çalışıp hem akademik kariyer yapabileceğim uzak ve soğuk ülkede olacaktım yarın. Kendimi bembeyaz tam donanımlı laboratuvarı, mikroskop başında düşününce heyecanlandım. Doktora tezim için sağlanacak olanakları, çalışacağım projeyi, devasa kütüphaneyi düşününce mengeneye sıkışmış yüreğim gevşedi. Büyülü steril kokuyu hissettim. Yalnızlığım, yabancılığım kaybolacaktı o laboratuvarı. Belki ben de cam gözlü, donuk, beyaz insanlardan biri olacaktım. Biliyorum alışıcaaktım, zaten yıllardır hep evimden uzakta olmamış mıydım? Biliyordum bilmesine de, akşamları cetvelle çizilmiş, çamursuz ve anısız sokaklardan geçip zilini çalamayacağım, sıcak yemek kokmayacak evime dönünce, her şeyin griye dönüşeceğini de biliyordum. Laboratuvardan çıkıp iç labirentime girecektim. *“Labirent laboratuvar, labirent laboratuvar...”* diye mırıldanarak odada volta atmaya başladım. İkisinin de **“lab”** ile başladığını o zaman fark ettim. Zihnimde iki **“lab”** arasında gidip gelirken, duyguların etkisiyle düşüncelerim, düşüncelerin etkisiyle duygularım değişiyordu.

Zihnimdaki **hüzünlü “Do”** ile başlayıp **neşeli “Do”** ile biten aryalar eşliğinde, çalışma sandalyeme oturup kendi çevremde dönerken pencereden gözüken mavilikle, masadaki yerküre arasında gidip geliyordum. *“Gerçekten gitmek istiyor muydum?”* Annem çekinerek sormuştu dün akşam. *“Sanki ne bileyim...”* Babamın çatılan kaşları.

Aynı soru günlerdir benim zihnimde de dönüp duruyor, cevap her dönüşte değişiyordu. Koşullar aynı olmasa da mezun olduğum üniversitede kalabilirdim ya da bir firmanın sözüm ona Ar-Ge bölümünde çalışabilirdim. Ama bunca emek, parlak geleceğe adanmış emek, babamın sürekli söylediği gibi heba edilemezdi. Hoş, gideceğim topraklarda kök salacak, o soğuk iklimlerde sürgün verecek miydim? Belli değildi. **Sahi nasıl bir sürgündüm ben?** Boy vermesi heyecanla beklenen yeşil sürgün mü? Zorla gönderilen mi?

İçerden şangırt diye bir gürültü koptu. Babamın telaşlı sesi. *“İyi misin, dikkat et basma üstüne... Sen dur ben toplarım.”* Elektrik süpürgesinin gürültüsünde yitip giden sözler. *“Nazar çıktı,”* diye düşünmüştür annem. Anneannemden kalma batıl inançlarıyla babamı da beni de güldürürdü. *“Uçağın arkasından nasıl su dökereksin?”* diyen babama bardağındaki suyu serpişini hatırladım. *“İşte böyle, karışma sen nasıl dökersem dökerim!”*

Annemin masanın üzerine bıraktığı eşyaları hızlı hızlı yerleştirdim. İki paket Türk kahvesi, küçük bakır cezve, mavi fincan. Bir de portakal çiçeği kolonyası. Annem falıma, ekrana hapsolmuş görüntüler üzerinden bakacaktı artık. Benim onların yüzlerindeki kırıksıklıkları, saçlarının beyazlarını ekranlardan görmeye çalışacağım gibi.

Buram buram yayılan zencefilli tarçınlı kurabiye kokusunu derin derin içime çektim. İki tepsi yapmıştı mutlaka. Üniversitedeyken de kargoyla gönderirdi. Yurtta bir bayram havası. Kurabiyeler, börekler, poğaçalar... Engin maviliklerden güç, bahçedeki asmanın sürgünlerinden umut devşirmek için pencerenin pervazına dayadım başımı. *“Seneye üzümünü yeriz,”* demişti babam. *“Belki şarap bile yaparız. Üzülme evlat, senin yerine de içerim ben.”* Sahildeki küçük meyhanenin tütünle karışık anason kokusunu hangi **“pub”**ta bulabilecektim ki?

Sıra romanlara, şiir ve öykü kitaplarına gelmişti. Seçmek zor oldu. Sanki birini alsam diğerleri küsecek. *“Şimdi sen kalkıp gidiyorsun / Git / Gözlerin durur mu onlar da gidiyorlar...”** Nasıl da sitemli okumuştum **Sevil**, üniversiteyi başka şehirde okuyacağımı öğrendiğinde. Şimdi karşılaştığımızda bir merhabayı bile esirgeyen, **Tarhan**’la nişanlı **Sevil**. İlk öpüşmenin tuzlu tadı, bir de bu kitap kalmıştı geriye. Sevdiğinle dizeleri aynı dilde okuyup... Kitabı valize koyarken, bu kadar duygusallık da nereden çıktı şimdi diye kızıyorum kendime. **Sanki ilk kez ayrılıyordum evden. Sanki son kez.**

Elime aldığım her eşya, bir biblo, bir kalem, bir fotoğraf, çiçek dürbününden bakarmışçasına farklı bir âna götürüyordu. **Fırat**’ın hediyesi kupayı koydum. Az mı şarap içmiştim yurtta bu kupadan? Az mı çekmişti **Fırat** sarhoş hallerimi? Kim taşıyacaktı bilmediğim sokaklarda düşüp kaldığımda? Kim? **Fırat** da başka bir ülkedeydi. Özenle büyütülüp, yabancı üniversitelerin, hastanelerin, laboratuvarların, holdinglerin önüne bırakılan çocuklardık biz. Mezuniyet yaklaştıkça sohbetlerin tek konusu, kimin hangi ülkeye gideceğiydi *“Genlerimizde var oğlum,”* demişti **Fırat**, *“atalarımızdan miras bu göçebelik.”* *“İhraç edilecek dalından yeni koparılmış meyvelere benzetiyorum bizi,”* diye araya girmişti iktisatta okuyan **Okan**, *“mesela ben Bursa şeftalisiyim.”* Gözümüzden yaşlar gelene dek gülmüştük. Birbirimizi meyvelere benzeterek.

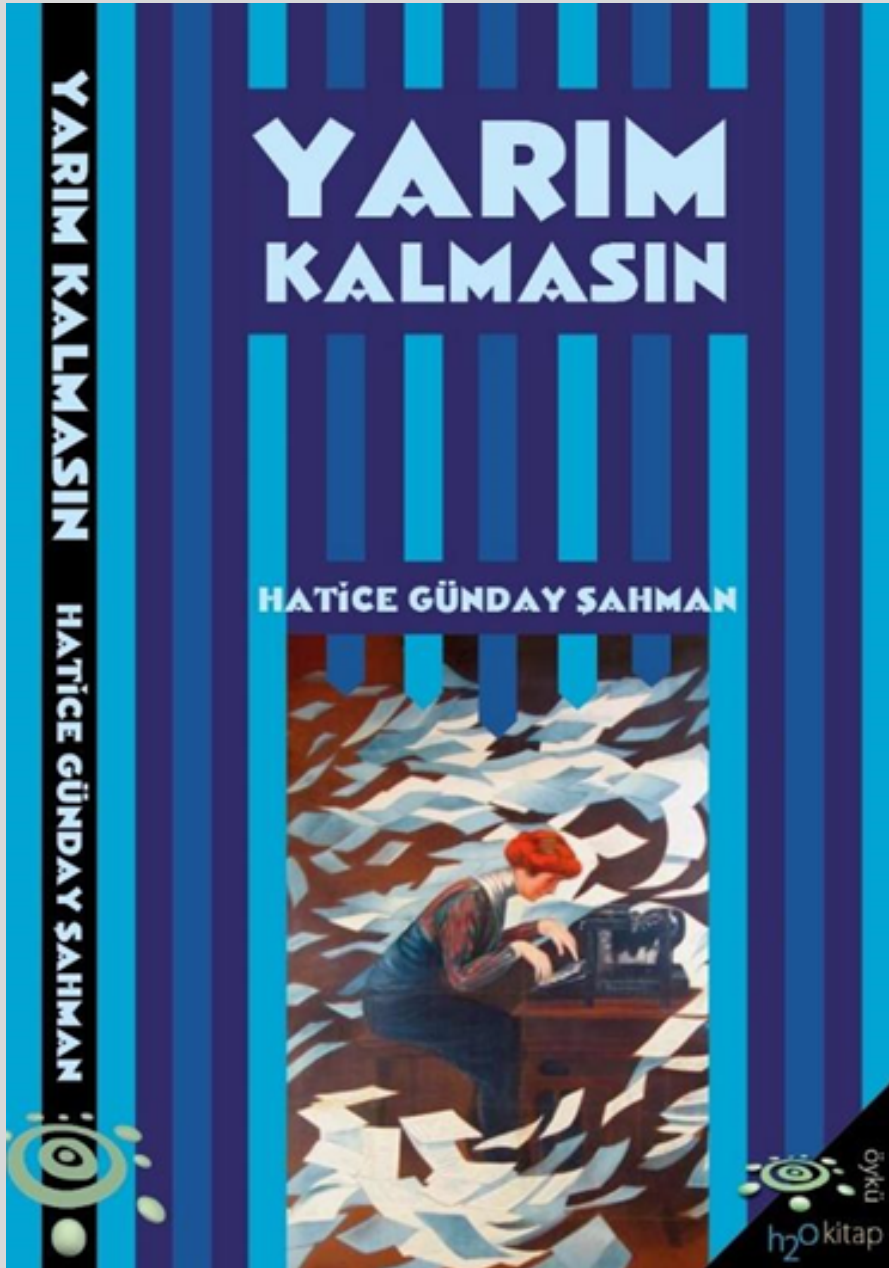
“Oğlum Allahtan sağımızı solumuzu ellemeden seçiyorlar, Skype mülakatlarıyla. Düşünsenize eskiden Almanya’ya giden işçilere yapılan muayeneleri falan...” *“Ya bro, Almanya dedin de, ben de kendimi Berlin’e götürülen Bergama tapınağının taşlarına benzetiyorum,”* demişti **Utku**. *“Böylesi daha iyi belki. Taşlar burada kalsaydı parçalanıp yok edileceklerdi ya da üzerine, yazılar yazılacaktı.”* Bu kez de, üzerimize ne yazılmasını isterdik geyiğine çevirmiştik sohbeti. **Aynı dilde gülememenin hüznü...**

Bavulları gözümle tartıyorum. Ağırlık sınırını aşmamalıyım. Kolay kapanıp açılmalı. Eski filmlerdeki ipe bağlı valizleri hatırlıyorum. İpleri... Özgür kılan, tutsak eden, boyna dolanan, yukarı çıkaran, görünen görünmeyen ipleri. “Değişen koşullara göre yeni anlamlar kazanır her şey...” diyen babamın sesini duyar gibi oluyorum. “Kimler ne şekilde gidiyor, gitmek zorunda kalıyor. Sen de tutmuş yok şöyle yok böyle... Toparlan artık!” Yıllardır istenen, beklenen bu gidiş, senin tercihin, diyorum aynadaki kendime. Adını koyarlarken bile her dilde kolay söylenecek bir isim verdiler sana, diyen iç sesimi bastırmaya çalışarak. Kolumdaki babamın saatine bakıyorum. Kahverengi kayışta yılanmış delik izine, hızla dönen ibrelere. **Yarın farklı bir zamana ayarlanacak, dönüşü yavaşlayacak ibrelere.**

“Ülkü teyzenin ördüğü atkıyı, hırkayı da koydun mu oğlum?” diye soruyor, eşyaları hazırlarken içeri girmeye cesaret edemeyen annem. “İyi ki hatırlattın annecim.” Başka zaman olsa, “Offf anne ya,” derdim, “karışmasan olmaz mı? Sanki ilk kez valiz hazırlıyorum, hayatım valiz hazırlamakla geçiyor benim...” derdim. Oysa bugün şefkatli bir ses kalmalıydı kulaklarında. Gözleri mutlulukla ışıltılı parlayan, elbette başarılı olduğu kadar terbiyeli oğul fotoğrafı kalmalıydı belleğinde. Benim şaşkın, annemin mutlu, babamın gururlu gözlerimizi çerçevesiyle birlikte atkının arasına yerleştirirken bir kırlangıç çılgıncılığı gelip konuyor valizin içine. **Hızla çekiyorum fermuarları.**

***Cemal Süreya, Aşk**

●Bu öykü, yazarın **Yarım Kalmasın** (H2O Kitap, 2024) isimli kitabından alınmıştır.

Gelen giden uçakları gösteren ekranın önü yine kalabalık. Aralardan geçip görmeye çalışıyorum. Yokmuş rötar. Ne yazık.

Gitmek istemediğim bir yolculuğun arifesindeyim, canım acıyor, istemiyorum ama gidiyorum.

Son dakika bileti alınca böyle oluyor, en arka sıranın bir önü, üstelik de orta koltuk, hayatın bana sunduğu sıkışmışlığın temsili olan orta koltuk. Binerken soruyorum, *önlerde koridor koltuklarında boş yer var mı?* Hostes çok net, *hanımefendi uçağımız tamamen dolu.*

Tam arkamda oturan kadın hala telefonda konuşuyor. Yalnız konuşmuyor, bir de kahkaha atıyor uçağa oluşuna aldırmadan.

Bagajlarına yer bulamayan insanlar koridoru tıkıyorlar, hostes sürekli anons yapıyor, bir başka hostes, koridoru tıkayan onca kalabalığa rağmen aralardan geçip bir öne bir arkaya gidip geliyor. **Tıpkı hayatın bize sunduğu anlamsız koşturmacanın temsili.**

“Kalkış için masaları kapatın, kemerlerinizin bağlı olduğunu kontrol edin.” Kime ne ki masamdan, kemerimden. Koruyucu önlemlermiş, *“Ha ha, yemeyin beni!”* diye haykırmak geliyor içimden, *“Yemeyin! Herkes kendi kaderini yaşar. Siz kimseyi kaderinden koruyamazsınız anlıyor musunuz, koruyamazsınız.”*

Arka koltuktaki kadın hala telefonda, **şeytan diyor ki ...**

Pilot uçuş süresini iki saat on beş dakika olarak belirlemiş. Hava trafiği ve koşulları bir aksilik etmezlerse saat 16:50’de inermişiz. Siz de geldiniz mi dediğime. Demedim mi kaderin önüne kimse geçemez diye. İşte siz de kaderin kurbanı olma ihtimalini itiraf ediyorsunuz.

Sol yanımda oturan adam uyudu. Sağımdaki gazete okuyor. Kim kaldı gazete alan bu devirde, bir de sayfaları kıvrımadan açıyor, utanmasa gazetenin sol sayfasını benim kucağıma koyup okuyacak. Arkadaki kadın bu defa da yanındakiyle konuşup kahkahalar atıyor, **keşke kadının sesini kısılabilecek bir uzaktan kumanda olsa elimde.**

Yemek servisi başladı. Uçağın içi soslu tavuk kokuyor. Yerden bilmem kaç feet yüksekte olduğunu hatırlayan yok. Sanki restoranda ayırttıkları masalarda oturmuş iştahla yemeklerini yiyip yanında da şarap içiyorlar.

Ben yemiyorum, hostesin bana uzattığı tepsiyi kendisine geri veriyorum. Uyumak üzere gözlerimi kapatıyorum, galiba uyuyorum, belki de kendimden geçiyorum.

Anonsla aralanıyor gözlerim, inişe geçtiğimizi haber veren iniş anonsu. *“İniş için alçalmaya başlıyoruz, kemerlerinizin bağlı, masalarınızın kapalı olduğunu kontrol edin.”* Keşke hayat da bütün inişleri önceden anons etse, öyle pat diye inmesek, önden kemerleri bağlayıp, masaları kapatabilsek ama olmuyor, olamıyor, pat diye iniveriyorsun bilmediğin bir yerlere. **Ne kadar kaçarsan kaç, eninde sonunda buluştuğun kader.**

Hep bir an önce kapıdan çıkmak için telaş eden ben, pencere kenarındaki adam geçmek için izin istemese, ineceğimi unutmuşçasına oturuyorum koltukta henüz çözmeye yeltenmediğim kemerimle ve içinde yol almak istemediğim kaderimle birlikte. “İzninizle hanımefendi,” telaşla çözüyorum kemerimi, koltuk ceplerini kontrol edip çıkıyorum koridora. Uçakta en sinir olduğum insan tiptemesi, sanki parkta yürüyüş yaparcasına yaylana yaylana yürüyenler. Bu defa o sinir olunan insan benim galiba, en küçük adımlarla yürüyorum çıkışa.

Tuvalet işareti beni bagaj bantlarına gitmekten kurtaran bir ara kaçış. Önce ellerimi yüzümü yıkıyorum, aynada kendime şöyle bir bakıp tuvalete giriyorum, çıktıktan sonra tekrar ellerimi yüzümü yıkıyorum, dişlerimi fırçalıyorum.

Bagaj bandına geldiğimde kimsesiz dönüp duran lacivert bavulun benim olduğunu kenarındaki kırmızı kurdeleden anlıyorum. “**Kimsesiz**”, sevmiyorum bu kelimeyi, neden tekrar edip duruyorsam.

Kim geldi acaba beni karşılamaya. Neden merak ettiysem, altı üstü havaalanından eve götürecek birisi, kim olduğunun ne önemi var.

Hoş geldin diyor, sadece kuru bir hoş geldin. Yol boyu hiç konuşmuyoruz, görünen o ki konuşmak istemeyen yalnız ben değilmişim, **iki kişilik bir tercihmiş arabaya dolan suskunluk.**

Etrafı izliyorum. Her şey aynı görünüyor. Aynı binalar, aynı yollar, hatta ağaçlar bile aynı.

Beş yıl, altı ay, on yedi gün geçmiş gidişimin üzerinden.

Annemin intiharı, cenaze, babam, abim, kardeşim, babamın bir anda ortaya çıkan sevgilisi. Kırgınlığım, hüznüm, kaçışım, yeni hayatım, yeni hayatımdaki kimsesizliğim, kabullendiğim, belki de kabullenemediğim kaderim.

Sesim kulaklarımdan gitmiyor, “*Nasıl izin verdik annemin gitmesine, nasıl göz yumduk onun bunu kendine yapmasına!*” diye çınlayan çığlıklarım. Annemi haksız, kocasını, yani babamızı haklı bulan abim ve kardeşim, boş gözlerle ve sarıya boyalı saçlarıyla bizi izleyen, ne olup bittiğini bile anlayamadığını, zaten anlayacak kadar bile beyni olmadığını düşündüğüm babamın sevgilisi.

Tek bir valizle kapıdan çıkışım, sadece köpeğimin arkamdan bakışı, gidişim. Neye ve nereye olduğunu bilmeden çıktığım ilk yolculuk. **Tam beş yıl, altı ay, on yedi gün önce kemerimi bağlayamadan, masamı kapatamadan çıktığım kader yolculuğum.**

Evin önünde duruyoruz. Evimiz demeye dilim varmayan ev de her şey gibi aynı. Evimiz demeye dilim varmıyor, çünkü tam beş yıl, altı ay, on yedi gün önce oradaki “**biz eki**” yok oldu. O zamandan beri orası sadece bir ev benim için, tıpkı diğer evler gibi bir ev.

Bana bir şey söylemek ister gibi bir an duraksıyor, sonra vazgeçip iniyor abim arabadan, ben oturuyorum. Kardeşim çıkıyor evden. Gözleri ağlamaktan şiş. Anneme de ağlamıştı, babamın yaptıklarını haklı bulmuş, ama ağlamıştı anneme de. Demek kader onu ağlatıyor. Ben o zaman da ağlamamıştım, iki gece önce kardeşim telefonda babamız öldü dediğinde de ağlamadım.

İniyorum arabadan, eve doğru yürüyorum. Köpek çıkıyor kapıdan kardeşimin yanından geçip bana doğru koşuyor, köpeğimiz, benim köpeğim, tam beş yıl altı ay on yedi gündür görmediğim köpeğim. Elimdekileri yere bırakıyorum, nemli taşların üzerine oturuyorum, köpeğimi kucaklıyorum, ağlıyorum, **tam beş yıl, altı ay, on yedi gündür ilk defa ağlıyorum, hem de hıçkıra hıçkıra.**

İffetli Desdemona
Bilmez misin ki
Yabancı o şimdi

Othello, Shakespeare'nin çok katmanlı yapıtlarına en güzel örnek. **Kötülük, amaç uğruna mücadele, kahramanlık, itibar, aşk, bağlılık, güven ve kıskançlık** gibi insana dair konuların üst üste ve hızlıca ilerlediği eserde okuyucu, izleyici bir saniye bile olup bitenin dışına atılmaksızın, kendi yorumunu da katarak oyunla bütünleşiyor.

Oyun bittiğinde kalan tortu, hem **Shakespeare**'den hem insanlıktan hem de kendimizden oluşuyor. **Penolepe**'yi andırır sevgi dolu, iyilik sever, sözünün eri, kocasına ve namusuna son derece bağlı **Desdemona**'ya itirazım var ama. **Bir kadın erkek egemen toplumda kendisine biçilen role muntazaman uygunluk gösterirken kendisi olabilir mi?** Bir erkeğe eş olmak ve bu eşlikçi görevindeki aşk ve sadakat mı tanımlamalı bir kadını? Bence hayır.

Ben kadınların **Molly Bloom** gibi olanını severim. Kendisi kocasına ya da sözüne (sonuçta **Cassius**'a verilmiş bir söz vardı) adayan değil, kendine adayan, kendi kimliğini sorgulayarak tanımlayan kadınları.

Bir erkekle tanımlanmak, onun sevgisine bağlanmak o kadar da iyi bir şey değil, oyundan anlaşılan. Ya da sonu kötü olabilir diyor **Shakespeare**.

Ah Othello ah
Kıskançlık aldı
Sevginin o yerini
*

Bu arada **Molly Bloom, Leopold**'u kendine göre bir bağlılık ve anaçlıkla sevmektedir. Çocuklarını kaybettikten sonra biten seks yaşamları, derin bir tutkunun kayboluşu değil derin bir acının sonucu. Ona kaybettiğini anımsatandan bu şekilde uzaklaşmak, **Molly**'nin bilinçli bir tercihi. Gençliğinin ve güzelliğinin kalıcı olmadığına çok farkında olan **Molly**, sınırlı olduğunu bildiği zamanına kendisi egemen olmak istiyor ve zevk aldığı seksten mahrum kalmak istemiyor. Başka erkekler tam da burada devreye giriyor.

Genelinkine hiç uymayan bu tutarlı bir ahlak anlayışını yorumlamaya kalkmak sıradana ve baskıya bir göz kırpmak olur.

Odyseus'u bekleyen **Penolope**'nin taliplilerini oyalamak için sabahtan akşama dokuduğu kumaşı, akşamdan sabaha sökmesi erkek dünyasına göre hoş bir sadakat ve ahlak örneği olmasına öyledir. Evi dolduran yemeden içmeden ve **Penolepe**'yi elde edip iktidara kavuşmak isteyen o gürültücü erkek topluluğunun ahlakının sorgulanmasını gerektirir.

Kadını kadın yapan geleneksel rolleri uygun bir şekilde üstlenmenin ötesinde öteki ve kendisi olmak, buna cesaret edebilmektir.

*

Pakize Suda'dan anımsadığım çok güzel bir tanımlama var. Yanlış değilsem aşkın karşısındakini bulunmaz hint kumaşı sanmakla, aslında hıyarın teki olduğunu anlamak arasında geçen süre olduğunu söylüyordu. Ortalıkta kendilerinden başka bir insanın varlığının kıskançlık için yeterli bir sebep olduğunu da ileri sürüyordu.

Othello Desdemona'ya âşık mıydı? Kıskançlıktan başına gelenlere bakacak olunursa evet. Aşkı kıskançlıkla bir tutan erkek egemen toplulukların ortak bilinç altları ve bilinçleri böyle söylüyor çünkü. Savaşta en yakın arkadaşının ölümüne bile gözyaşı dökmeyen yüreği aslan, iradesi çelik, yenilmez ve durdurulamaz **Othello**, kendisinin tek hükümdarı **Desdemona**'ya âşık mıydı? Değilse **Desdemona** namusu, sınıf ve ırk farkı nedeniyle ele geçirilmesi gereken bir başka zafer miydi?

Shakespeare'nin tanımıyla bir imparatorun yanında yatıp ona hükmetmeye layık bir kadın olan **Desdemona**, ihanet etmediği **Othello**'nun ellerinde yaşamını yitirirken aşk hakkında düşünmeye zaman buldu mu?

O aşkını göklere savuran **Othello**, sevdiğinin ölü bedeninin yanında düşünmüş olmalı ki yılan zehriyle dopdulu göğsünü yumruklarken başını öne eğiyordu.

Bu bilmek olanaksız. Bunu hep düşünecek olmak eserin klasikleşmesinin nedeni, gücünün göstergesi.

*

Bir Kızılderili efsanesine göre **Büyük Ruh**'un insanlara verdiği en önemli hediye öğrenme yetisidir. Bu hediyeğin tamamlanıp anlamlı olabilmesi için insanın öğrendiğini gelecek kuşaklara aktarması gerekir.

Othello annesinden emanet aldığı mendili, evleneceği kadına, **Desdemona**'ya verirken bir armağandan çok öğrenilmiş bir bilgiyi de aktarıyordu. O mendil bağlılığın ve sadakatin simgesiydi. O mendile sahip olanlar ölene dek tutkuyla sevecek, son nefeslerine kadar ayrılmayacaklardı.

Othello'nun annesinin, yani geleneğin **Desdemona**'nın yok oluşundan sorumlu olduğunu düşünüyorum. Molly Bloom'ların sayısının artması gerek ki mendiller sadece bir mendil, sadece bir armağan olarak anılsınlar.

*

Othello mu **Leopold** mu **Odyseus** mu?

Üçünün de ortak özelliği karılarını arkalarında bırakıp bir yolculuğa çıkmaları. Bu yolculukta karşılaştıkları zorluklar onları bir şekilde değiştiriyor. O sırada karıları da bir şekilde değişim gösteriyor.

Desdemona saflığını koruyor, **Molly** kendini anlıyor, **Penelope** ise kurnazlık gösteriyor.

Baba oğul ilişkisi tanımlanmadan, ele alınamadan, çözümlenemeden bir şey demek zor. Efendi köle ilişkisini algılamadan da.

*

Shakespeare daha dünyada kendini sevmeyi bilen insan görülmediğini yazmış **Othello**'da. **Molly** tam da kendini seven bir insan bana göre.

Demek ki insanın kendin sevmesi için tanınması, kalbine ve beynine kulak vermesi gerek.

Kieerkegaard'a göre eski bir filozof tüm yaşadıklarımızı ve deneyimlerimizi kusursuz bir şekilde kaydederseniz ne olduğunu anlayamadan filozof olursunuz demiş. Kendimizi tanıma sanat ve felsefeyle olacak. Ben **Othello** olsaydım ne yapardım diye düşündüğümüz an değişmeye başlayabiliriz. Ben **Desdemona** olsaydım şöyle yapardım dediğimizde değişmiş oluruz belki. **Molly Bloom**'a sempati duymaksa kendimizi ele vermek.

TEŞEKKÜR

HAZİRAN AYINDA BURS FONUMUZA KATKIDA BULUNAN BAĞIŞÇILARIMIZ

Ayşe Özkaya	Fahriye Göksu Anısına	N.Güler Göçmen
Bekir Avunduk	Ferruh Zorlu	Nilgün Türker
Berna Şener	H.Fatoş Gür	Semra Muhsinoğlu
Birsan Çınar	H.Gülsüm Arifoğlu	Serpil Kaymaz
Cihan Citiloğlu	Kezban ateş	Ülkü Oğuz
E.Ferhan Sabuncuoğlu	M.Mine Akın	Y.Ayşe Dirican
Emel Yılmaz	Melahat Önal	Zehra Kıracı
Emir Candaş Sevinç	Meliha Bilge	
Ertan Doğmuş	Mualla Duman	

HAZİRAN AYINDA SOKAK HAYVANLARI MAMA FONUMUZA KATKIDA BULUNAN BAĞIŞÇILARIMIZ

N.Güler Göçmen
Z.Elif Er
Zehra Kıracı

HAZİRAN AYINDA DERNEĞİMİZE BAĞIŞ YAPANLAR

Cardula Karsu
F.Serap Çınar
Fevziye-Celal Çetinel

HAZİRAN AYINDA AİDAT ÖDEMELERİNİ YAPAN ÜYELERİMİZ

Arzu Duran	Gözde Bosnalı	Necle Öztürk
Ayçiçek Yaşlıoğlu	Gülçin Yeniay	Necmiye Civelek
Ayşe Duman Tavukçuoğlu	Güler İnceoğlu	Nilgün Olcay
Aziz Çağatay	Gülfidan Erkiş	Nuran Akatay
Bilgehan Turhan	Güliz Çağatay	Özkan Karataş
Celal Çetinel	Gülşen Özkan	Serap Müfettişoğlu
Cemalettin Karadaş	Güven Orhan	Serpil Tüzün
CORDULA BRİGİTTE Karsu	Hülya Köse	Şefika Ölçer
Dilde Ecem Aksoy	Işıl İşler Baykal	Şule Çınar
Ekaterina Atlı	İrem Helvacıoğlu Şişli	Turgut Gündüllüoğlu
Emel Gülsoy	Mahmut Yüksel	Vien Sebika Ağırıl
Emine Nilgün Ekermen	Mehmet Hikmet Odabaşı	Yavuz Faruk Sütcü
Evin Akdağ	Meryem Aytekin	Yücel Gökçek
Fatma Dürrüşehvar Cömert	Muhammet Sinan Kayalığıl	Zafer Sönmez
Fevziye Çetinel	Nahide Karademir	Zühal Yüksel

Burs (Eğitim Desteği) fonumuza destek olmak için açıklama kısmına "BURS" yazarak aşağıdaki hesaba bağış yapabilirsiniz. Makbuz karşılığında derneğimize de ödeme yapabilirsiniz.

T.İş Bankası Ankara Çukurambar Şubesi 4379 - 0001560

IBAN: **TR73 0006 4000 0014 3790 0015 60**

ÇİĞDEMİM PARK KONSERLERİ

Gitar ve Vokal Süleyman Şeker

24 Temmuz 2025 Perşembe

Saat : 20.30

Çiğdem Mahallesi, Can Yücel Parkı

ÇİĞDEMİM DERNEĞİ İLE KOŞUYORUZ!

**Koşu ekibimize katılıp sizde iyilik
peşinde koşabilirsiniz**

www.cigdemim.org.tr | @cigdemimdernegi

FİLİZ
KÜLTÜR
TOPLULUĞU

FİLİZ KÜLTÜR SANAT TOPLULUĞU

CAFER DOĞAR

10 Temmuz 2025 Perşembe

Saat : 20.30

Çiğdem Mahallesi, Can Yücel Parkı

AÇIK HAVA SİNEMASI

8 Temmuz'dan itibaren

Gösterimler ücretsizdir
Çay-kahve-gazoz-soda-mısır-kağıt helva
satışımız olacaktır

Çizgi film
Saat: 20.00
Film 20.30

15 GÜNDE BİR
SALI AKŞAMLARI

minderini
sandalyeni,
komşunu al gel

Can Yücel
Parkı

Hangi filmin gösterileceğini cıgdemimdernegi
whatsapp kanalımızı abone olarak
öğrenebilirsiniz.

<https://whatsapp.com/channel/0029VaFk2AwBadmUIYsw7F0f>

ŞELELELERİ İLE KÜRE DAĞLARI DOĞA GEZİSİ

- Pınarbaşı,
- Horma Kanyonu,
- Ilıca Şelalesi,
- Ulus, Ulukaya Şelalesi

26 TEMMUZ 2025
CUMARTESİ

2.250 TL.
Üyelere 2.200 TL.

Özel araçla ulaşım, Araçta Kahvaltılık Sandviç ve içecek ikramları, Yöresel ürünlerden oluşan öğle yemeği, Horma Kanyonu giriş ücreti, Ulukaya Şelalesi giriş ücreti, Doğa Park Otel Kukili Çay, Kahve ikramları, Milli Park Giriş Ücretleri, Otopark ücretleri, Esanka Tur acenta refakati, tüm çevre gezileri ve rehberlik hizmetleri.

ŞELELELERİ İLE KÜRE DAĞLARI DOĞA GEZİSİ

26 TEMMUZ 2025
CUMARTESİ

Sabah saat: 07:00'da Mahallemizden hareketle başlayacak etkinliğimiz araç içi kahvaltılık sandviç ve içecek ikramlarımızla birlikte Küre Dağlarına doğru devam ediyoruz. İlk durağımız Pınarbaşı yakınlarında yer alan Horma Kanyonu. Geçtiğimiz yıllarda yapımı tamamlanan 3 km. uzunluğu ile dünyanın sayılı yürüyüş yollarından birinde, tamamen ahşap ve çelik kullanılarak yapılan ahşap yolu kullanarak, 1,5-2 saatlik yürüyüşün sonunda Ilıca Şelalesine varıyoruz. (yürümek istemeyen konuklarımız Kanyon girişinde yer alan kafelerde vakit geçirebilirler) Yürüdüğümüz kanyonun suyu ile beslenen şelalede serbest zaman veriyoruz. Yaklaşık 15 metre yükseklikten dökülen şelalenin önündeki doğal havuzdaki keyifli dakikaların ardından aracımıza binerek restaurantımıza hareket ediyoruz. Yöresel ürünlerden oluşan Kara Çorba, Ispit Kavrurma (Kaldırık), Banduma, Kastamonu usulü mantı, Salata, Kiren Ekşisi, Ev yapımı baklava ve çay menümüz ile öğle yemeğimizi alıyoruz. Yemek sonrası Bartın'ın saklı cenneti Ulukaya Şelalesine hareket ediyoruz. Küre Dağlarının bir başka incisi Ulukaya Şelalesi'ne nefis manzaralar sunan derin kanyon içerisinden kısa süreli yürüyüşümüzün ardından ulaşacak ve bu güzel şelaleyi hep birlikte gözlemleyeceğiz. Ulukaya Şelalesi gezimizin ardından Ankara'ya dönüşe geçeceğiz. Dönüş güzergâhımız üzerinde yer alan Doğa Park Otelde bize özel çay, kahve ve kuki ikramları için kısa süreli duracağız. Güzel ikramların ardından yolculuğumuza devam edip molaların ardından gece saatlerinde mahallemize ulaşarak gezimizi sonlandırıp, bir başka etkinlikte buluşabilmek dileğiyle vedalaşıp ayrılacağız.

www.cigdemim.org.tr

0312 2852047

EV YAPIMI

ELMA SİRKESESİ

₺125

AYVA SİRKESESİ

₺75

Bağış
karşılığında
dernekten
alabilirsiniz

www.cigdemim.org.tr
0312 2852047

HER AN ÇOCUKLAR VE SOKAK
HAYVANLARI YOLA ÇIKABİLİR!

✦ **LÜTFEN HIZ
YAPMAYALIM!** ✦

YOLLAR YARIŞ PİSTİ OLMASIN!

Çiğdem Eğitim, Çevre ve Dayanışma Derneği (ÇİĞDEMİM DERNEĞİ)

MİSYONUMUZ (ÖZGÖREVİMİZ)

Mahalleli olma kültürünü yaygınlaştırarak; mahalle sakinlerinin yaşam kalitesini yükseltmek ve karar alma süreçlerinde etkili olmak

VİZYONUMUZ (ÜLKÜMÜZ)

Mahalleli olma ve dayanışma kültürünün etkin olduğu, bölgesel ve ulusal karar alma süreçlerinde etkili olan, yaşam alanlarıyla farklı özellikteki bireylerin (yaş, cinsiyet, engelli)mutlu olduğu bir mahalle olmak.

Mahalleli olmak demek; Mahalleli olma ruhuyla (dayanışma, birlikte yapma, hareket etme ve iyi komşuluk), örgütlü yapıyla, tüm karar süreçlerine dâhil olmak, mahallesinin yaşam kalitesini yükseltirken otoritelere ve diğer örgütlenmelere yardımcı olmak

DEĞERLERİMİZ

Şeffaf : Dernek, karar ve uygulamaları ile ilgili her türlü bilgi ve belgeyi paylaşır.

Gönüllü: Derneğin tüm çalışmaları gönüllülük esasına dayanır.

Dayanışmacı: Dernek, uygulamalarında; çevreye ve toplumsal olaylara duyarlı, yardımsever, paylaşımcı ve özverili bir yaklaşım sergiler.

Önyargısız : Dernek tüm uygulamalarında önyargısız davranır. Farklı fikir, görüş ve önerilere açıktır.

Bağımsız ve tarafsız : Dernek, Cumhuriyetin kuruluş değerleri ve Atatürk ilke, devrimleriyle çelişmemek kaydıyla farklı siyasi görüşlere eşit mesafede durur.

Katılımcı : Dernek, kararlarını katılımcılık anlayışı (ilgili tüm taraflar, kadınlar, çocuklar, engelliler, yaşlılar vb.) ve uzlaşa ile alır. Misyon, vizyon ve değerleri doğrultusunda toplumsal karar alma mekanizmalarına katılır. Mahalleyi ilgilendiren her konudaki kapsamlı çalışmayı, ortak anlayış, işbölümü, yetki ve sorumlulukları belirleyip kabul gördükten sonra yurttaşlık bilinci ile ele alır.

Öncü : Dernek örnek uygulamaları ile toplumda ve çevresinde öncü bir rol üstlenir.

Öğrenen Bir Organizasyon: Değişim ve gelişime açıktır, bunun için tüm fırsatları değerlendirir.